

România
Strada Știrbei Vodă nr.79-81
Sector 1, București
Cod poștal 010106

Telefon: 021.312.14.97
Fax: 021.314.19.68
e-mail: anticoruptie@pna.ro
www.pna.ro

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
Direcția Națională Anticorupție

SECȚIA JUDICIARĂ PENALĂ
Operator date nr. 4472
Nr. 218/III-13/2020

24 /11/2020

7192/24-11.2020

CĂTRE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

- SECȚIA PENALĂ -

Vă comunicăm alăturat concluziile scrise formulate în dosarul dvs. nr. 345/64/2016, privind pe inculpatul **TRUICĂ REMUS ș.a.**, cu termen de pronunțare la data de **27.11.2020**.

PROCUROR ȘEF SECȚIE

MONICA DANCIU

România
Strada Știrbei Vodă nr.79-81
Sector 1, București
Cod poștal 010106

Telefon: 021.312.14.97
Fax: 021.314.19.68
e-mail: anticoruptie@pna.ro
www.pna.ro

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
Direcția Națională Anticorupție

SECȚIA JUDICIARĂ PENALĂ

Operator date nr. 4472

Nr. 218/III-13/2020

19/11/2020

CONCLUZII SCRISE

formulate în dosar nr. 345/642016 privind pe inculpații

**Truică Remus, Al României Paul Philippe, Andronic Dan Cătălin, Marcovici
Marius Andrei, Mateescu Lucian Claudiu, Sin Gheorghe, Păvăloiu Nela,
Dima Niculae, Jecu Ncolae, Delcea Valentin, Chiriac Theodor, Roșu Robert
Mihăiță, Tal Silberstein, Benyamin Steinmetz, Moshe Agavi, Sc Reciplia SRL,
Gheorghită Dragomira, Dicu Corina Theodora, Stoian Ioan, Mușat Apostol,
Popa Caterina, Olteanu Gheorghe, Gostin Marin**

A. În temeiul art. nr. 421 pct. 2 lit. a Cod proc. pen. solicitam admiterea apelului declarat de D.N.A., desființarea în parte a sentinței penale nr. 39 din data de 27.06.2019 pronunțată de Curtea de Apel Brașov și rejudecând pronunțarea unei decizii legale și temeinice, ținând cont de toate aspectele detaliate în motivele de apel scrise cu completările ce urmează a fi expuse:

1. schimbarea încadrării juridice în art. 367 alin. 1 și 2 Cod penal.
2. greșita achitare a inculpaților;
3. greșita schimbare a încadrării juridice prin încheierea din data de 17.05.2019;

4. greșita individualizare a pedepselor.

1. În temeiul art. 386 alin. 1 C.proc.pen. solicităm schimbarea încadrării juridice în ceea ce îi privește pe inculpații **Truică Remus, Roșu Robert Mihăiță, Tal Silberstein, Benyamin Steinmetz, Marcovici Marius, Moshe Agavi, Andronic Dan Cătălin, Mateescu Lucian Claudiu**

din constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal

în constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 și 2 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Menționăm că schimbarea încadrării juridice vizează de fapt reținerea formei agravate a infracțiunii.

Așa cum rezultă din situația de fapt reținută, încă din rechizitoriu, pentru realizarea scopului grupului, o parte din membrii acestuia, au comis și infracțiunile de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 309 Cod penal și art. 5 Cod penal.

Astfel, inc. Truică Remus și Roșu Robert Mihăiță au comis fiecare câte 2 infracțiuni de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 309 Cod penal și art. 5 Cod penal (una în legătură cu retrocedarea Pădurii Snagov și una în legătură cu retrocedarea Fermei Regale Băneasa).

Ambele infracțiuni au avut *consecințe deosebit de grave*, în raport cu prejudiciul creat, respectiv 9.523.769 euro (Pădurea Snagov) și 135.874.800 euro (Ferma regală Băneasa).

Limitele de pedeapsă ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave se calculează astfel: pedeapsa pentru art. 48 alin. 1 rap. la art. 297 Cod penal este de la 2 la 7 ani majorată cu jumătate (conform art. 309 Cod penal), se ajunge la limite între 3 ani - 10 ani și 6 luni, iar pentru incidenta art. 13² din Legea nr. 78/2000, pedeapsa se majorează cu o treime, rezultând în final limite de 4 - 14 ani.

Art. 367 alin. 2 Cod penal prevede: "Când infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi".

Prin urmare, în raport de cele două infracțiuni de complicitate la abuz în serviciu, care au intrat în scopul constituirii grupului și care sunt pedepsite cu închisoare mai mare de 10 ani, încadrarea corectă pentru infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat este art. 367 alin. 1 și 2 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Anterior criticilor propriu zise ale prezentului apel, cu privire la faptele imputate inculpaților arătăm că în mod greșit au fost reținute cu autoritate de lucru judecat, mai multe hotărâri judecătorești, de către judecătorul de fond:

➤ în ceea ce privește hotărârea nr. 132/1955 a Tribunalului Lisabona este adevărat că prin aceasta i s-a recunoscut lui Carol Mircea Grigore (tatăl inc. Al României Paul Philippe) calitatea de fiu legitim și moștenitor al fostului Rege Carol al II-lea, dar această decizie a fost recunoscută abia în 2012 prin Decizia civilă nr. 954 din 14.02.2012 a ÎCCJ, la mai bine de 4 și respectiv 5 ani după data săvârșirii celor două fapte de *complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave*.

Prin urmare, această din urmă hotărâre nu poate fi avută în vedere pentru aprecierea nevinovăției inc. Al României Paul Philippe în ceea ce privește săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la abuz în serviciu și nici la nevinovăția*

inculpaților trimiși în judecată pentru abuz în serviciu în legătură cu Pădure Snagov (Mușat Apostol, Dima Nicolae, Jecu Nicolae, Popa Caterina, Delcea Valentin, Olteanu Gheorghe și Chiriac Theodor) și cu Ferma Băneasa (inc. Gheorghiță Dragomira – autor și inc. Dicu Corina, Stoian Ioan și Sin Gheorghe – complici).

➤ în ceea ce privește sentința civilă nr. 2146/06.12.2013 a Tribunalului București - Secția a III-a civilă (definitivă prin neapelare), prin care inc. Al Românei Paul Philippe a solicitat și diferența de suprafață de teren din Ferma Băneasa, în natură, trebuie observat că și aceasta este ulterioară datei săvârșirii faptelor. Totuși, acesta este ulterioară și Hotărârii de exequator cu nr. 954/2012 a Î.C.C.J. Prin această sentință civilă, însă, nu s-a analizat calitatea de persoană îndreptățită a inc. Al Românei Paul Philippe și nici dacă Ferma Băneasa s-a aflat sau nu în proprietatea fostului Rege Carol al II-lea, ci pur și simplu se reia motivarea din Decizia 30/26.09.2008 (decizie administrativă).

De reținut sunt totuși concluziile inc. Dicu Corina (avocat al I.C.D.P.P. în această cauză) care arată că cererea nu poate fi admisă cerere de retrocedare în natură, ci doar prin compensare, deoarece *"ferma" este "un domeniu public și nu poate face obiectul restituirii în natură fiind inalienabil și indisponibil"*.

➤ cu privire la Deciziunea nr. 1/26.11.1941 a Curții Supreme de Justiție, în mod greșit s-a ajuns la concluzia că ar fi plăsmuită de fostul regim comunist. Această decizie apare în procesul verbal din 1943, despre care judecătorul fondului nu a făcut vorbire și nici nu a reținut că ar fi plăsmuit, procesul verbal este semnat. De asemenea, în cursul anului 2019 inc. Al Românei Paul Philippe a formulat o plângere penală cu privire la plăsmuirea acestei decizii, iar prin Ordonanța nr. 11/P/2019 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București s-a dispus clasarea în temeiul art. 16 lit. a Cod proc. penală.

Pe lângă argumentele din această ordonanță, vă rugăm să aveți în vedere atât declarația martorului Grigorescu Daniel, angajat al Arhivelor Naționale (de unde a

fost obținută copia Deciziunii), care arată că hârtia acestei hotărâri, face parte din același tip de hârtie a perioadei din care datează și celelalte acte, între care a fost găsită, prin urmare nu există posibilitatea ca cineva să o fi pus acolo, cât și de faptul că la data efectuării copiei nu existau copiatoare (xerox) motiv pentru care un astfel de document pentru a fi eliberat, era bătut la mașina de scris, prin urmare lipsa semnăturilor judecătorilor care au pronunțat-o este firească;

➤ în ceea ce privește celelalte hotărâri judecătorești, reținute de prima instanță ca intrate în puterea autorității de lucru judecat, pe lângă faptul că au fost anterioare recunoașterii hotărârii de la Lisabona în țară, acestea nu au fost avute în vedere de autorii și complicii celor două infracțiuni de abuz în serviciu, atunci când au admis cererile inc. Al Românei Paul Philippe.

*

Cu privire la reținerea faptului că interceptările efectuate de S.R.I. în baza mandatelor de siguranță națională ar avea o valoare probatorie redusă, la acest moment, ne vor rezuma la a menționa că o asemenea "calitate" a unor interceptări este o noutate în practica juridică și vă solicităm să îndreptați prin înlăturarea ei.

Interceptările realizate în baza MSN-urilor ori sunt probe dobândind această calitate în baza art. 11 lit. d din Legea nr. 1/1991, art. 14 alin. 3 și 4 din O.U.G. nr. 43/2002 și art. 21 alin. 14 din Legea nr. 535/2004 și au fost în mod legal administrate ori ar trebuie înlăturate în urma constatării vreunei nulități absolute sau relative.

*

Referitor la schimbarea încadrării juridice din abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu

aplicarea art. 309 Cod penal în abuz în serviciu fără reținerea formei calificate prevăzute de art. 309 Cod penal (cu privire la Pădurea Snagov), prin încheierea din data de 17.05.2019, considerăm că aceasta este greșită pentru următoarele argumente:

➤ deși o expertiză de evaluare ar trebui să fie complexă în raport cu R.C.T.S.-ul efectuat în faza de urmărire penală, așa cum s-a arătat și în motivele scrise de apel, pe care nu le vom relua, expertul nu a ținut cont de toate criteriile ce trebuiau avute în vedere;

➤ există 2 rapoarte de expertiză efectuate chiar la solicitarea inculpaților, rapoarte ridicate cu ocazia percheziției domiciliare de la sediul S.C.A. T.Z.A., iar conform acestor expertize valoarea bunului Pădurea Snagov este de 18 mil euro și respectiv 83 mil euro, valori cu mult mai mari decât cea stabilită de specialistul D.N.A. de 9.523.769 euro; un simplu calcul matematic ne arată că raportul de constatare a stabilit că prețul pe mp este de 20 euro ($9.523.769 \text{ euro} / 467.800 \text{ mp} = 20 \text{ euro/mp}$);

➤ de asemenea, prețul inițial cu care a fost vândută Pădurea de către inc. Al Românei Paul Philippe (preț nereal) este de 500.000 euro și nu trebuie omis nici faptul că inițial S.C. Reciplia S.R.L. plătit un avans de 4 mil euro, pentru mai multe bunuri între care și Pădurea Snagov;

➤ din antecontractul de vânzare cumpărare încheiat de soția inc. Truică Remus în calitate de promitent cumpărător și inc. Al Românei Paul Philippe în calitate de promitent vânzător (depus în probațiune în faza apelului), contract încheiat anterior contractului de cesiune drepturi din data de 01.11.2006, dintre Al Românei Paul Philippe și S.C. Reciplia S.R.L., rezultă că fam. Truică a plătit 300.000 euro pentru 2 ha teren din Pădurea Snagov. Acest preț, chiar inc. Truică Remus a arătat cu ocazia audierii în apel că a fost real și l-a plătit. Dacă facem un simplu calcul rezultă că 1 mp teren a costat 15 euro ($300.000 \text{ euro} / 20.000 \text{ mp teren}$);

➤ în raport cu contractul de vânzare cumpărare dintre S.C. Reclipsa S.R.L. și inc. Trucă Remus, prin care cel din urmă cumpără 75.400 mp cu suma de 310.786 lei (preț nereal și neplătit), ar rezultă că 1 mp teren ar costa 4 lei, sumă derizorie și nereală;

➤ din contractul de vânzare cumpărare din data de 01.04.2008 prin care fam. Matei Marian și Maria a înstrăinat suprafața de 0,1 ha teren cu 50.000 euro (teren primit ca mită de inc. Chiriac Theodor prin interpuși făcând parte din cel restituit), rezultă că 1 ha din Pădurea Snagov se vindea cu 500.000 euro, ori în urma abuzului în serviciu s-au restituit 46,78 ha;

➤ din declarația martorei Alexandroiu Mihaela (proprietara unei societăți imobiliare) rezultă că 1 mp teren în zonă se vindea la data comiterii faptelor cu 50-100 euro/mp (decl. apel), iar din declarația martorului Dimofte Radu (persoană care se ocupa cu afaceri imobiliare) rezultă că prețul 1 mp în zonă era de 100 euro;

➤ totodată, nu trebuie omis faptul că, din contractul de cesiune dreptului din data de 01.11.2006, al cărui avans stabilit și plătit a fost de 4 mil. euro, făcea parte și Pădurea Snagov, iar acesta era bunul aflat în faza avansată de retrocedare, conform declarațiilor inculpaților.

*

Referitor la infracțiunea de trafic de influență și constituire grup infracțional organizat arătăm că acestea trebuie analizate împreună fiind strâns legate între ele.

În primul rând, menționăm că infracțiunea de *constituire grup infracțional organizat* a debutat la data de *1 noiembrie 2006* și a subzistat până la *finalul anului 2013*, iar infracțiunea de *trafic de influență* s-a desfășurat în intervalul temporal aug-sept. 2006 – 2013, în diversele sale modalități alternative de comitere.

În acest interval de timp de 7 ani, inculpații au contribuit la una sau mai multe din modalitățile alternative de comitere a infracțiunii de trafic de influență.

Și menționăm aici inculpații Truică Remus, Tal Sielberstein, Roșu Robert Mihăiță și Benjamin Steinmetz ca inițiatori ai grupului, iar primii trei împreună cu S.C. Receptia S.R.L. și autori ai traficului de influență, în timp ce ultimul este complice la trafic de influență.

Inculpații Marcovici Marius, Mateescu Lucian, Andronic Dan și Moshe Agave au aderat la grup pe parcursul desfășurării activității infracționale și au sprijinit autorii infracțiunii de trafic de influență prin ajutorul moral și/sau material pe care l-au dat. Inc. Moshe Agave nu este trimis în judecată și pentru complicitate la trafic de influență.

Pentru început doresc să precizez că infracțiunea de *trafic de influență* este o infracțiune, cu modalități alternative de comitere, care presupune o anumită desfășurare în timp, atunci când este comisă în mai multe modalități sau când din diverse motive modalitățile de comitere sunt repetitive: promisiune, pretindere sau acceptare.

Observațiile sunt valabile și pentru infracțiunea de *cumpărare de influență* cu variantele corespunzătoare vânzării respectiv: promisiunea, oferirea și darea.

Prin urmare infracțiunile au și un moment al epuizării care este diferit de cel al consumării.

Așa cum se știe, din doctrina și practică, infracțiunea de trafic și cumpărare de influență în modalitatea promisiunii, care de cele mai multe ori este verbală, este o infracțiune de consumare anticipată, dar dacă această modalitate de comitere este urmată de acceptarea respectiv darea efectivă a banilor, bunurilor sau foloaselor promise infracțiunea rămâne o infracțiune unică, dar are și un moment al epuizării. În acest sens este și decizia penală indicată în notele depuse la fond de D.N.A. cu ocazia discutării schimbării încadrării juridice din data de 17.05.2019.

Nicăieri în doctrină nu se precizează care este ordinea în care ar trebui să se comită modalitățile alternative ale celor două infracțiuni, ele decurg mai mult logica firească a desfășurării evenimentelor. Mai întâi are loc promisiunea și/sau

pretinderea, iar ulterior acceptarea, respectiv mai întâi are loc promisiunea și/sau oferirea, iar ulterior darea.

Totuși această ordine nu este obligatorie pentru inculpați atunci când comit cele două fapte.

În prezenta cauză, deoarece inculpații care și-au traficât influența (Truică Remus, Roșu Robert Mihăiță, Tal Sielberstein și SC Reciplia SRL, ajutați de complicitii Benyamin Steinmetz, Mateescu Lucian, Marcovici Marius și Andronic Dan) au avut parte de un cumpărător de influență "dificil", au fost nevoiți ca după primele modalități de comitere a faptei promisiunea și ulterior acceptarea (primirea în proprietate prin intermediul SC Reciplia SRL a bunurilor promise – Pădurea Snagov și Ferma Băneasa) să îi promită iar cumpărătorului de influență că vor duce înțelegerea inițială la bun sfârșit pentru a-l convinge să rămână în afacere cu ei, repetând promisiunile atât verbal cât și prin încheierea unor acte adiționale după cum vom detalia în continuare. Având în vedere toate aceste aspecte, fapta rămâne una simplă, dar cu moment al epuizării anul 2013.

Astfel, infracțiunea de trafic de influență debutează cu promisiunea vânzătorilor (promisiune verbal) făcută în cadrul negocierilor dintre Truică Remus personal și ca reprezentant al SC Reciplia SRL, Roșu Robert Mihăiță și Ignatenko fostă Păvăloiu Nela (august septembrie 2006) pe de o parte și Al României Paul Philippe pe de altă parte, pusă pe hârtie sub forma *contractului de cesiune* drepturi încheiat la data de *1 noiembrie 2006* între Al României Paul Philippe și SC Reciplia SRL.

Ulterior, aceste promisiuni au fost reiterate și au îmbrăcat iar formă scrisă prin actele adiționale din: *20 martie 2007* (care viza alte 12 imobile pe lângă cele din contractul initial); *4 aprilie 2007* (care viza alte bunuri inclusiv domeniul de la Balcic) și *4 octombrie 2007* (alte 11 bunuri). Aceste acte au fost încheiate în perioada în care relațiile dintre cei care își traficaau influența și cel care o cumpăra erau bune.

Au urmat momentele în care s-au dobândit bunurile Pădurea Snagov și Ferma Băneasa în urma folosirii efectiv a influenței și ajutorului dat de inculpații Trucă Remus, Păvăloiu Nela, Roșu Robert Mihăiță și Al României Paul Philippe la comiterea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave, de către comisia Județeană Ilfov și Consiliul de Administrație al Institutului de Cercetare Dezvoltare și Protecția Plantelor, cu mențiunea că inculpata Păvăloiu Nela a participat doar la abuzul de la Snagov.

S-au eliberat titlurile de proprietate din data de 7 august 2007 pentru 10 ha din Pădurea Snagov și 31 august 2007 pentru 36,78 ha din aceeași pădure, precum și cel din 26 septembrie 2008 pentru 17 ha Ferma Băneasa.

După ce inc. Al României Paul Philippe a obținut cele 3 Titluri de proprietate, și-a onorat promisiunea făcută în cadrul cumpărării de influență, consfințită în scris prin contractul din 1 noiembrie 2006, iar prin contractele de vânzare cumpărare din data de 15 octombrie 2007 și respectiv 15 ianuarie 2009 a dat efectiv ceea ce a promis traficantilor de influență, respectiv a înstrăinat către SC Reciplita SRL Pădurea Snagov și Ferma Băneasa.

Contractele au fost redactate în cadrul SCA Tucă, Zbârcea și Asociații la solicitarea și sub îndrumarea inculpatului Roșu Robert Mihăiță.

Menționăm aici și contractele din data de 8 ianuarie 2008 și 21 februarie 2008 contracte de vânzare cumpărare dintre SC Reciplita SRL și SC Ilko Star SRL, cea din urmă societatea inculpatei Păvăloiu Nela, prin care aceasta primește ceea ce i s-a promis de către cumpărătorul de influență (plata în natură a "serviciilor" prestate până la intrarea în "scenă" a inc. Trucă Remus și restul grupului. Cu privire la această inculpată, relativ la infracțiunea de trafic de influență s-a dat o soluție de clasare prin rechizitoriu, soluție rămasă definitivă asupra căreia nu mai insistăm.

Ulterior acestor momente, în care SC Reciplita SRL a devenit proprietară pe terenurile inculpatului Al României Paul Philippe, aceasta înstrăinează parte din

ele: fie că își plătește "datoriile" către inculpatul Chiriac Theodor prin interpuși familia Matei Marian și Maria, fie către Trucă Remus prin contractul din 5 decembrie 2007 (14.000 mp și 9.300 mp), fie către terți pentru a obține profit, fie către SC Hercules Properties SA (15 ianuarie 2009) pentru plata altor "datorii".

Toate aceste înstrăinări se realizează fără ca inculpatul al României Paul Philippe să aibă cunoștință și fără să primească procentul de 50% din prețul primit pentru vânzările terenului de la Snagov și 20% din prețul primit pentru terenul de la Băneasa.

Despre acestea înstrăinări inculpatul Al României Paul Philippe a aflat pe parcursul anilor 2009-2010 de la martora Alexandroiu Mihaela, cu care a început să colaboreze pentru a găsi potențiali cumpărători. Deși aceasta i-a găsit câțiva potențiali cumpărători, de câte ori aceștia erau prezentați inculpaților Tal Sielberstein, Moshe Agave, Marcovici Marius și/sau Andronic Dan, cumpărătorii nu erau acceptați și nu se ajungea la finalizarea niciunui contract.

Menționează aici că așa cum a arătat și martora A României Lia, prinții au fost ținuți "în întuneric" în sensul că după ce inculpatul Al României Paul Philippe a înstrăinat terenurile către SC Reciplit SRL, aceasta a început să le vândă pentru a realiza profit, dar nu și-a respectat obligațiile din contractul din 1 noiembrie 2006, de a remite cumpărătorului de influență 50% din ceea ce se obținea pe terenurile de la Snagov (teren initial fusese dezmembrat) și 20% de la Băneasa.

Familia prinților a fost uimită și scandalizată de modul în care au procedat cei de la SC Reciplit SRL și au început să amenințe grupul că se retrag din "afacere" și reziliază contractul.

Pentru a-l calma pe inculpatul Al României Paul Philippe, inculpații Tal Sielberstein, Moshe Agave, Marcovici Marius, Andronic Dan împreună cu inculpatul Roșu Robert Mihăiță și alți avocați din cadrul SCA TZA au regizat întâlniri cu Al României Paul Philippe, cu martora Alexandroiu Mihaela și avocații acestora. Aceste întâlniri nu aveau drept scop să ducă la rezilierea contractului, ci doar să tergiverseze situația. Așa cum a arătat martoră Alexandroiu Mihaela, la

scurt timp după demararea discuțiilor, apăreau tot alți avocați din partea SC Reciplia SRL și se reluau așa zisele negocieri pentru rezolvarea problemelor, dar în realitate se bătea pasul pe loc.

S-a ajuns până la a i se înscena o întâlnire martorei Alexandroiu Mihaela cu o persoană care s-a dat drept Moshe Agave și care a amenințat-o că dacă nu renunță la a-i deschide ochii lui Al României Paul Philippe, știe unde îi merge copilul la școală (toamna anului 2010).

S-a organizat și o întâlnire între Tal Sielberstein și George Alberts la Hotel Hilton, unde acestuia din urmă i s-a oferit 10% din Băneasa pentru a-l calma pe prinț, dar acesta a refuzat să se implice.

În această perioadă, inculpatul Al României Paul Philippe avea nevoie de bani pentru că pierduse un proces de calomnie în U.K., proces generat tot de grupul infracțional organizat. Inc. Remus Trucă îi spusese lui Al României Paul Philippe că prințului Radu Duda i se promisese că devine rege, iar Al României Paul Philippe a determinat publicarea unui articol calomnios în acest sens în U.K. și acum trebuia să plătească despăgubiri de aproximativ 6 milioane de euro.

În acest context, în care inculpatul Al României Paul Philippe se afla într-o situație financiară foarte dificilă și risca să își piardă și locuința din București, a fost nevoit să accepte o nouă înțelegere cu membrii grupului și fără a se consulta cu martora Alexandroiu Mihaela a încheiat un nou contract numit „Înțelegere” la data de 13 aprilie 2011, iar ulterior în data de 23 iunie 2011 un act adițional la această Înțelegere, în cadrul încheierii acestora s-a reiterat promisiunea de a obține bunurile care ar fi aparținut fostului Rege Carol al II-lea, deoarece contractul inițial așa cum am menționat nu cuprinde doar bunurile Pădurea Snagov și Ferma Băneasa și încă mai existau bunuri ce puteau fi obținute de inculpați prin aceleași metode.

În urma acestor acte încheiate cu S.C. Lot Invest S.R.L., inculpatul Al României Paul Philippe și-a diminuat cota pe care ar fi trebuit să o primească pentru înstrăinările ulterioară din Băneasa și Snagov, dar și pentru alte imobile ce

urma să le dobândească în urma exercitării traficului de influență de către membrii grupului sau a complicității la abuzuri în serviciu (încheierea acestor 2 acte au reprezentat noi modalități de comitere a traficului de influență – pentru a face o analogie cu dreptul civil a avut loc o ”novație” a traficului de influență).

Și după momentul în care a intrat în înțelegerea cu SC Lot Invest SRL, înc. Al României Paul Philippe a luat legătura cu martora Alexandriou Mihaela, care și de data aceasta i-a explicat că s-a profitat de naivitatea sa și acum a rămas cu un procent mai mic decât avea inițial în înțelegerea cu SC Reciplia SRL.

Momentele de traficare a influenței sub forma *promisiunii* au continuat cu întâlnirea din data de **22 decembrie 2011**, când după o ceartă între inculpatul Al României Paul Philippe cu inculpatul Tal Sielberstein, inculpatul Benyamin Steinmetz a trebuit să vină personal în România să se întâlnească cu familia prinților. Acesta este un nou moment de promisiune din partea traficantilor de influență și a cumpărătorului de influență și rezultă din convorbirea ambientală la care au participat Benyamin Steinmetz, Tal Sielberstein, Shimon Shevez, Marcovici Marius și Mateescu Lucian (cel din urmă doar conform declarației martorei A România Lia din apel) și familia Al României Paul Philippe și A României Lia.

Așa cum am arătat martora A România Lia, deși în cadrul acestei discuții confirmată și de înregistrarea în mediul ambiental, inculpatul Benyamin Steinmetz le-a promis o nouă înțelegere, lăsând de înțeles că inculpatul Tal Sielberstein urmează a le propune o înțelegere ”onestă”, acesta din urmă nu a renegociat procentul oferindu-le prinților acea înțelegere ”onestă”, iar așa zisele negocieri au continuat în maniera descrisă mai devreme.

Din partea SC Reciplia SRL se prezentau Marcovici Marius, Mateescu Lucian, Andronic Dan, Tal Sieliberstein și Moshei Agave, precum și avocații SCA TZA pe de o parte și Al României Paul Philippe, martura Ciocoiu Alina și avocații săi pe de altă parte.

Promisiunile făcute se perpetuează pe parcursul anilor 2012-2013, în scenă perindu-se ca avocați pentru Al României Paul Philippe martorii: Rădulescu Veronel, care formulează și o plângere penală dar nu o depune, Togan Liviu și Mircea Andrei. Primul avocat, Rădulescu Veronel este amenințat în cadrul unei întâlniri de la sediul SCA TZA, spunându-i-se să nu mai calce pe acolo conform propriei declarații, iar ulterior este otrăvit și "dispărut" așa cum arată martora A României Lia.

Tot amenințată este și martora Ciocoiu Alina, chiar în casa prinților, să renunțe să îi mai ajute.

Din declarațiile martorilor Togan Liviu, Mircea Andrei, a martorelor Alexandroiu Mihaela, Ciocoiu Alina, A României Lia și a inculpatului Al României Paul Philippe rezultă că aceste întâlniri au continuat. Rezilierea în instanță a contractului era imposibilă pentru că inculpatul Al României Paul Philippe nu își permitea să achite taxele judiciare, care s-ar fi ridicat la suma de 500.000 de euro.

De asemenea, nici SC Reciplia SRL și grupul format în jurul acesteia nu dorea rezilierea, deoarece și pentru aceștia taxele judiciare erau la fel de mari și chiar dacă și le-ar fi permis, nu doreau să riște să piardă contractul.

Că activitatea și promisiunile ce alcătuiesc traficul de influență au dăinuit până în 2013 rezultă din declarațiile martorilor menționați, precum și a inculpaților care au confirmat negocierile.

Faptul că cei care au participat la negocieri erau *un grup bine conturat* rezultă din *modul în care au acționat* și asupra căruia vom reveni, dar și din declarația martorei Alexandroiu Mihaela care arată că: *"situația în care a ajuns inculpatul Al României se datora unui plan foarte bine orchestrat de inculpații Tal Sielberstein, Benyamin Steinmetz și Moshe Agave și dus la îndeplinire de Truică, Andronic, Mateescu, Marcovici și ceilalți la care am făcut referire"*. Îl menționăm aici pe inculpatul Roșu Robert Mihăiță cu privire la care martora face referiri doar la începutul declarației, pentru că după momentul 2011 negocierile din partea SCA

TZA erau purtate de alți doi avocați, sub îndrumarea inculpatului Roșu Robert Mihăiță.

Existența grupului infracțional organizat și activitatea acestuia rezultă din modul în care membrii săi au acționat, cu următoarele exemple:

- l-au ținut mereu pe inculpatul Al României Paul Philippe *"în întuneric"* adică nu îi prezentau informații reale și simultane cu evenimentele ce aveau loc pe măsură ce lucrurile au început să funcționeze, respectiv au început să înstrăineze părți din cele două bunuri retrocedate și să obțină profit;

- l-au ținut *"ocupat"* așa cum arată martora A României Lia, dar și inculpatul Al României Paul Philippe, dând și înregistrând diverse interviuri cu ajutorul inculpatului Andronic Dan, fără ca ulterior să mai fie difuzate precum și cu publicarea unei broșuri;

- la întâlnirile pe care le aveau inițial, pentru a vinde cele două bunuri obținute (deoarece și familie A României Lia și Paul erau mereu în căutare de cumpărători cu bani) membrii grupului Tal Sielberstein, Marcovici Marius, Roșu Robert Mihăiță, Andronic Dan și Mateescu Lucian fie că participau activ, fie că participau doar cu prezența asigurând sprijinul moral, conduceau discuțiile astfel încât să tergiverseze lucrurile și niciun cumpărător adus de Al României Paul Philippe nu a fost acceptat, deoarece aceștia, în realitate, nu doreau să îi remită cumpărătorului de influență niciun ban;

- l-au determinat pe inculpatul Al României Paul și Philippe să participe la ședința din 2 septembrie 2008 a Consiliului de Administrație al ICDPP, l-au determinat să meargă la Primăria Snagov să se întâlnească cu o parte din membrii comisiei locale de retrocedare;

- de fiecare dată când doreau să pună presiune pe cineva amenințau cu intentarea unor procese, în care ar fi cerut daune cominatorii sau despăgubiri. De exemplu: la Snagov și la Institutul Băneasa (ICDPP) și chiar și pe inculpatul Al României Paul Philippe l-au amenințat cu plata unor daune, atunci când acesta punea problema rezilierii contractului de cesiune drepturi, susținând că ei au făcut

cheltuieli de aprox. 27 mil. euro pentru dobândirea celor două bunuri, deși niciodată când avocații cumpărătorului de influență solicitau evidența cheltuielilor nu le-au putut pune la dispoziție;

- la momentul semnării contractului de cesiune de drepturi inculpatul Al României Paul Philippe și soției sale li s-a cerut să aștepte pe hol până s-au pus la punct detaliile contractului între Tal Sielberstein, Roșu Robert Mihăiță, Truică Remus și Păvăloiu Nela, cei doi arătând că s-au simțit jigniți de această solicitare, dar nu erau în situația de a comenta;

- modalitatea în care martorei Alexandroiu Mihaela i s-a regizat întâlnirea cu un bărbat care s-a prezentat a fi Moshe Agave și care chiar a amenințat-o în toamna anului 2010 ;

- amenințarea martorului Rădulescu Veronel după ce inculpatul Roșu Robert Mihăiță a descoperit plângerea penală în mapa acestuia la sediul SCA TZA; Rădulescu Veronel arătând în declarația dată în faza de urmărire penală că s-a temut și a renunțat la colaborarea cu prinții. Faptul că acesta a fost amenințat îl confirmă și martora A României Lia, respectiv că martorului Rădulescu Veronel i s-a spus "o să regreti asta!" (cu referire la plângerea penală descoperită), de față cu inc. Roșu Robert și alții;

- amenințarea telefonică a martorei Ciocoiu Alina în casa familiei Al României Paul Philippe și A României Lia despre care relatează chiar cea din urmă;

- modalitatea în care erau prezentați membrii grupului pe măsură ce intrau în "scenă" respectivul oameni cu relații în lumea politică, Truică, Tal Sielberstein, Marcovici Marius, cu relații în presă Andronic Dan, în administrația locală: fie la Primăria Sectorului 1 București, fie la primăria Snagov, cazul lui Truică care era "*șef pe acolo*" după cum singur susține în convorbirea telefonică dintre 03 ianuarie 2008 sau cu relații la Înalta Curte de Casație și Justiție cazul inculpatului Roșu Robert Mihăiță, care era asociat în SCA TZA, societate în care se susținea că ar lucra și martora Valmar Ioana (la acea dată soția premierului Tăriceanu), dar și un

alt avocat care ar avea soția judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție (în ultimă instanță procesul având ca obiect hotărârii de la Lisabona se judeca la ÎCCJ);

- prezența "întâmplătoare" a lui Trucă Remus și Tal Sielberstein în interiorul Institutului Băneasa între cele două ședințe din 2 și 26 septembrie 2008 unde cel din urmă a fost prezentat pentru a impresiona așa cum rezultă din declarația martorului Oancea Florin;

- din discuția telefonică dintre inculpații Trucă și Tal Sielberstein din 3 ianuarie 2008, în care Trucă îi explică celui din urmă că, dacă îi dă lui Al României chiar și o funcție onorifică, "*noi negociem altfel*", "*nu vrem*" să fie plătită, dar să fie una similară cu cea deținută de Radu Duda, că "*nu vrem să fim în minus*";

- discuția ambiantală din 22 decembrie 2011 în cadrul căreia inculpatul Tal Sielberstein mereu folosește expresia "*noi*" e clar că nu se referă doar la el și la Benjamin Steinmetz, ci la întreg grupul care până la acel moment a conlucrat la obținerea bunurilor "*Noi suntem deja într-o poziție foarte puternică față de ceilalți. Avem partea politică, publică...etc... mediul...*". Shimion Shevez în cadrul aceleiași discuții spune "*Noi punem banii. În spatele cuvintelor*";

- după ce inculpatul Al României Paul Philippe a făcut rost de actele contabile ale SC Reciplia SRL, pentru a vedea care este în realitate situația financiară a acesteia, casa acestuia a fost spartă, iar din casă i-au fost sustrate tocmai aceste acte, etc.

*

Cu privire la perioada în care inculpații au făcut acte ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de *trafic de influență* și au fost membrii în cadrul grupului:

1. Trucă Remus:

- *trafic de influență – august-septembrie 2006* când începe să "negocieze" cu inculpatul Al României Paul Philippe posibilitatea obținerii bunurilor prin apelarea la relațiile, pe care le are în lumea politică, în administrația publică, în justiție – *decembrie 2009*, când se retrage în fapt din grup ca urmare a neînțelegerilor, care au apărut între el și asociații israelieni (Tal Sielberstein, Benny Steinmetz și Moshe Agave). Neînțelegerea a fost generată de faptul că inculpatul Truică Remus și-a însușit o parte din banii care trebuiau să ajungă la inculpatul Al României Paul Philippe, în jur de 5 mil. de euro;

- din *grupul infracțional organizat* a făcut parte în perioada *1 nov. 2006*, adică de la constituire până în *decembrie 2009*.

Probe: - declarația inculpatului Al României Paul Philippe așa cum a fost ea retranscrisă în faza de judecată în primă instanță;

- declarația martorei A României Lia, ambii au arătat că inculpatul Truică Remus le-a spus că are relații în toată țara, că îl cunoaște pe primarul de la Snagov, că are bani să plătească avocați, că are susținerea financiară;

- declarația martorei Alexandroiu Mihaela căreia inculpatul Al României Paul Philippe i-a povestit că inculpatul Truică Remus l-a asigurat de reușită ca urmare a relațiilor pe care le are;

- discuția din data de 22 decembrie 2011, când Tal Sielberstein îi explică inculpatului Al României Paul Philippe că *"Nu s-a întâmplat totul pentru nimic"* confirmând practic traficul de influență, complicitatea la abuzul în serviciu și darea de mită realizate pentru obținerea Pădurii Snagov și a Fermei Băneasa. Bunurile au fost obținute în perioada în care inculpatul Truică Remus era în grup și prezent în cercul persoanelor decidente de la Snagov și Băneasa;

- declarația inculpatului Mușat Apostol *"Truică era un om influent, cu relații"* aspecte pe care îl povestește în momentul în care relatează despre petrecerea organizată acasă la inculpatul Truică Remus, atunci când a fost invitată să cânte Patricia Kass, unde erau invitați foarte mulți oameni politici importanți, în timp ce el ca primar era *"cel mai mic în grad"*. În același sens este și relatarea

aceluiași inculpat despre alegerile din 2004 „Știu că domnul Truică este un om influent politic. Mi-am dat seama încă din anul 2004 când după ce am fost retras de pe listele PSD , urmare a acțiunilor acestuia și l-a pus candidat pe domnul Biriș care anterior era candidat PD. Eu am candidat din partea PD și am câștigat.

Știu că la acel moment domnul Truică era pe lângă domnul Năstase, iar eu eram atunci prea mic pentru ca acesta să discute cu mine.” (practic inculpatul recunoaște că a ajuns primar cu ajutorul inculpatului Truică);

- convorbirea telefonică din data de 3 ianuarie 2008 dintre Truică Remus și Tal Sielberstein din care rezultă că se făcea trafic inclusiv pentru a obține inculpatului Al României Paul Philippe o funcție onorifică similară cu cea a lui Radu Duda, după realizarea acestui deziderat ar fi putut negocia în continuare ”altfel” cu Al României Paul Philippe;

- declarația martorului Aparaschivei Cristian Relu din care rezultă că inculpatul Truică Remus trebuia să îi remită inculpatului Al României Paul Philippe o anumită sumă de bani pentru drepturile pe care le-a cesionat, sens în care l-a trimis în Bulgaria de unde a adus suma de 550.000 euro;

- declarația martorului Rădulescu Veronel care arată că inculpatul Al României Paul Philippe i-a povestit că a trebuit să se asocieze cu cineva *cu relații* pentru că altfel nu câștiga în România nimic, iar Truică avea susținerea financiară pentru obținerea acestor drepturi;

- declarația martorului Poenaru Liviu - Al României Paul Philippe i-a zis că a găsit pe cineva în stare să îl ”conecteze la oameni politici importanți” și care are astfel influență pentru soluționarea cererilor de revendicare. Aceste afirmații le-a făcut cu referire la inculpata Păvăloiu Nela și inculpatul Truică Remus;

- martorul Bejenaru Andrei arată că atât Tal Sielberstein, cât și Truică Remus se lăudau cu faptul că aveau cunoștințe în lumea politică;

- martorul Oancea Florin a declarat în faza de urmărire penală că între cele două ședințe ale Consiliului de Administrație ale ICDPP respectiv între 2 și 26 septembrie 2008 inculpatul Truică Remus s-a dus cu inculpatul Tal Sielberstein la

directorul Horea Iliescu și în biroul acesta i-a fost prezentat și lui *"au venit pentru a ne impresiona în sensul de a ne arăta nivelul de influență"*;

- conversația telefonică din data de 28 septembrie 2007 dintre Truică Remus și Păvăloiu Nela din care rezultă faptul că ambii au exercitat efectiv traficul de influență asupra primarului Mușat Apostol de la Snagov; împrejurare în care inculpatul Truică Remus îi reproșează inculpatei Păvăloiu Nela că s-a băgat peste el, iar acum primarul Mușat s-a supărat. Totodată, a făcut referire la faptul că senatorul Cristache Rădulescu a țipat pe la *"ăia pe acolo"*;

- declarațiile martorilor Cucu Ionuț, Capanu George și Berceanu Daniel (toți angajați Romsilva) coroborate între ele, demonstrează că se făceau presiuni pentru semnarea anexei 37, chiar și cu obiecțiuni din partea reprezentantului Romsilva, în speță martorul Berceanu Daniel. Acest aspect este relatat atât de martorul Berceanu Daniel, cât și de martorul Capanu George căruia cel dintâi i s-a plans. Martorul Capanu George arătat în declarația sa de la urmărire penală, că imediat ce a fost instalat în funcție la Romsilva, a fost chemat de senatorul Rădulescu Cristache, care i-a înmănat un bilețel cu *"4 probleme"* între aceste patru probleme aflându-se și Pădurea Snagov, dar el a refuzat să dea curs solicitării. Tot martorul Capanu mai arată că primarul Mușat Apostol i-a transmis că inculpatul Truică Remus i-a cerut să treacă pe la el, dar nu a dat curs solicitării. Deși inculpatul Truică Remus a negat acest aspect în fața instanței de apel cu ocazia declarației date, această solicitare a fost confirmată și de către inculpatul Mușat Apostol.

Martorul Berceanu Daniel (cel care a semnat anexa 37 cu obiecțiuni) a declarat că inculpatul Chiriac Theodor i-a cerut să își dea demisia dacă nu semnează punerea în posesie, acest lucru cu ocazia primei tentative de punere în posesie pentru 10 ha din Pădurea Snagov în vara anului 2006. Martorul Cucu Ionuț, care a discutat cu reprezentantul Casei Regale și a comunicat Deciziunea nr. 1 din 1941 prefecturii arată că nu s-a ținut cont de aceasta și s-a cerut originalul. Tot martorul Cucu Ionuț este cel care arată că inculpații Chiriac Theodor și Truică Remus se cunoșteau și relatează întâlnirea de pe malul Lacului Snagov, când el

împreună cu Chiriac Theodor se aflau la masa, iar de pe partea cealaltă a lacului a venit cu barca Trucă Remus, s-a așezat la masa lor și a spus că se schimbă directorul Romsilva, iar el știe cine o să vină (ulterior Chiriac Theodor fiind delegat director);

- martorul Aparaschivei Cristian Relu declară că inculpatul Trucă Remus era prieten cu inculpatul Chiriac Theodor, chiar dacă nici această prietenie nu este recunoscută de inculpatul Trucă Remus cu ocazia audierii sale în apel. Mai arată acest martor faptul că Trucă a știut tot timpul că retrocedările *"nu sunt în regulă"* și că la ICDPP Trucă *"Vorbea și cu directorii și știu că făcea chiar ședințe cu aceștia discutând soluții pentru ca Institutul să poată funcționa după retrocedare."*;

- cu privire la modalitatea în care s-a stabilit amplasamentul terenului ce urma a fi retrocedat martorul Berceanu Daniel arată că inculpatul Chiriac Theodor a colorat pe o hartă de mână amplasamentul *„Arăt că amplasamentul a fost indicat pe anexa 37 de domnul Chiriac și nu s-a retrocedat exact pe trupul de pădure Fundul Sacului. În acea zonă care este izolată s-au retrocedat aproximativ 10 ha, iar restul s-a retrocedat în zona Snagov – Parc, potrivit indicațiilor domnului Chiriac care a colorat pe o hartă, de mână, amplasamentul care se retrocedează. Nu cunosc să se fi purtat corespondență oficială între comisie și direcție cu privire la amplasament, respectiv cu privire la indicarea altui amplasament, având în vedere că suprafețe din Fundul Sacului au fost retrocedate altor persoane..."*

- martorul Oancea Florin relatează faptul că după ședința din 26 septembrie 2008 și-a dat seama că reprezentanții prințul erau ținuți la curent prin intermediul inculpatelor Dicu Corina și Gheorghiță Dragomira și detaliază în declarația de la fond de unde a tras această concluzie. Mai arată faptul că a auzit întâmplător o discuție între Horia Iliescu și inculpata Gheorghiță Dragomira din care rezultă că expertiza nu era făcută, deși în ședința din 26 septembrie 2008 li se spusese că aceasta este făcută și chiar le-a fost prezentată verbal de către inc. Dicu Corina;

- convorbirea din data de 8 mai 2008 dintre Truică și Benny Steinmetz, în care cel din urmă se asigura că după obținerea Fermei Băneasa nu mai trebuie să dea nimic, ca la Snagov *"un ha aici, un ha acolo"*;

- martora Alexandroiu Mihaela a fost amenințată atunci când s-a dus la Primăria Snagov să ceară date despre vânzarea pădurii, iar la Institutul Băneasa când s-a dus împreună cu Al României Paul Philippe nu a fost primită de directorul Horia Iliescu, dar la plecare a fost oprită de o doamnă, care i-a spus că directorul *"a fost cumpărat de Truică"*, iar exemplele pot continua sens în care facem trimitere și la motivele scrise de apel.

2. **Ignatenko (fostă Păvăloiu) Nela** - trafic de influență 2005 – când încheie cele 2 contracte de mandat - 2008 când încheie cele două contracte de vânzare pentru teren - asupra aceste infracțiuni nu insistăm, întrucât prin rechizitoriu s-a dispus clasarea, deoarece a intervenit prescripția răspunderii penale, soluția rămânând definitivă.

3. **Roșu Robert Mihăiță**

- membru al *grupului infracțional organizat* de la constituire respectiv din 1 noiembrie 2006 până în 2013;

- *traficul de influență* l-a exercitată în perioada *septembrie 2006* când au început negocierile cu Al României Paul Philippe până în *martie 2013*. Pe parcursul acestei perioade Roșu Robert Mihăiță a participat la promisiunile făcute inc. Al României Paul Philippe, la negocierea și încheierea actelor adiționale menționate mai sus, iar apoi s-a trecut la exercitarea influenței efective de către inculpatul Truică Remus împreună cu Roșu Robert Mihăiță, care nu s-a limitat la acordarea asistenței juridice și întocmirea de înscrisuri, ci a contribuit activ la convingerea inculpatului Al României Paul Philippe de reușita în demersul infracțional.

Probe: - a stabilit clauzele contractului încheiat în 1 noiembrie 2006, precum și cele ale actelor adiționale din 2007;

- în perioada 2007 – 2009 a participat împreună cu inculpatul Truică Remus la întâlnirile cu inculpatul Al României Paul Philippe asigurându-l, pe acesta din urmă, că doar prin influența grupului poate obține bunurile, iar după ieșirea inculpatului Truică Remus din acest grup, inculpatul Roșu Robert Mihăiță a participat și la alte "negocieri", precum și la încheierea contractului numit "înțelegere" din 13 aprilie 2011 și la actul adițional din 26 iunie 2011 la această înțelegere;

- ulterior negocierile au continuat alături de inculpatul Tal Sielberstein și Andronic Dan la sediu firmei de avocatură, aceștia susținând în fața inculpatului Al României Paul Philippe, că sunt singurii în măsură să obțină bunurile;

- declarația martorului Aparaschivei Cristian Relu care arată că între inculpații Truică Remus, Roșu Robert și Păvăloiu Nela exista "*un circuit*";

- declarația martorului Rădulescu Veronel din care rezultă că la întâlnirea la care a participat la sediul SCA TZA se afla și inculpatul Roșu Robert Mihăiță și a participat la discuții; de altfel acesta a fost cel care descoperit plângerea penală formulată de avocatul Rădulescu Veronel împotriva grupului căutând în mapa acestuia cât timp martorul se afla la toaletă;

- în declarația sa inculpatul Al României Paul Philippe arată că inc. Roșu Robert Mihăiță i-a zis că are nevoie de "*avocați mari de care oamenii să se teamă*", i-a spus ca *are oameni în presă* respectiv pe Andronic Dan și alți 50 de oameni, că *soția lui Tăriceanu* (premier la acel moment) lucrează la ei la firmă, iar Truică a confirmat cele spuse de Roșu, de asemenea s-a spus și că au "*acces*" *inclusiv la Înalta Curte de Casație și Justiție*;

- și inculpata Păvăloiu Nela arată că prințul i-a povestit că a discutat cu Truică Ramus și cu Roșu Robert;

- faptul că inculpatul Roșu Robert Mihăiță nu l-a asistat niciodată în mod real pe inculpatul Al României Paul Philippe, deoarece el reprezenta interesele SC

Reciplia SRL, doar i-a creat această impresie cumpărătorului de influență, rezultă din declarația martorilor avocați de profesie Rădulescu Veronel, Șovărel Cătălin și Mircea Andrei, dar și din declarația martorei Alexandroiu Mihaela;

- participarea inculpatului Roșu Robert Mihăiță cu inculpatul al României Paul Philippe în data de 2 septembrie 2008 la ședința Consiliului de Administrație al ICDPP, modul cum a prezentat lucrurile, amenințarea cu daune cominatorii, termen pe care și l-a însușit atât Al României Paul Philippe, cât și Horia Iliescu vin să dovedească că se făceau intervenții la institut pentru obținerea retrocedării, iar aceste amenințări trebuiau să sperie membrii C.A.;

- întâlnirea de la sediul SCA TZA dintre Roșu Robert cu jurista Dicu Corina, pe care a reușit să *"o convingă"* că inculpatul Al României Paul Philippe ar fi îndreptățit la retrocedare, deși jurista inițial a avut un punct de vedere contrar arătând că lipsesc acte și în ciuda faptului că la dosar nu au mai fost depuse alte acte, aceasta și a schimbat opinia;

- Deciziunea nr. 1 din 1941 găsită la percheziție la sediul SCA TZA cu bilete pe ea *"a nu se folosi"* precum și găsirea procesului verbal de ședință a Consiliului de Administrație al ICDPP din 2 septembrie 2008 vin să dovedească complicitate acestuia la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu;

- în declarația sa de martor Vasiliu Adrian (avocat) arată că a participat din partea Casei Regale la o întâlnire, la solicitarea reprezentanților SC Reciplia SRL, context în care s-a întâlnit cu Trucă Remus, Roșu Robert Mihăiță și Tal Sielberstein, iar în cadrul discuției le-a atras acestora atenția că Pădurea Snagov nu a aparținut fostului Rege Carol al II-lea și le-a adus la cunoștință de existența Deciziei 1/1941, întâlnirea ce a avut loc în primăvara anului 2007, etc.

4. Tal Sielberstein

- membru în grup și autor al traficului de influență în perioada 2007-2013.

Probe: - declarația inculpatului Al României Paul Philippe care arată că la câteva luni/un an (de la data încheierii contractului de cesiune) l-am cunoscut pe Tal Silberstein;

- în anul 2013 are loc vânzarea Pădurii Ersig aspect care vine să demonstreze că grupul a ființat până atunci, chiar dacă restituirea aceste păduri nu a făcut obiectul prezentului dosar;

- încheierea celor 3 acte adiționale din anul 2007, la contractul din 1 noiembrie 2006, ocazie cu care inc. Tal Silberstein l-a asigurat pe cumpărătorul de influență în mod direct că au influență și se lăuda mereu cu relațiile lor așa cum rezultă din declarația martorului Aparaschivei Cristian Relu;

- în anul 2010 a preluat oficial coordonarea activității grupului din România, după retragerea inculpatului Truică Remus, ulterior a participat l-a încheierea celor două acte din anul 2011 cu SC Lot Invest SRL;

- a participat mereu la discuții, s-a prezentat cu Truică la ICDPP între cele două ședințe din septembrie 2008 pentru a impresiona angajații, așa cum rezultă din declarația martorului Oancea Florin;

- s-a întâlnit cu George Albert și martora Alexandroiu Mihaela pentru a-i propune acestuia din urmă 10% din Ferma Băneasa, doar să îl liniștească pe inculpatul Al României Paul Philippe;

- a participat la vizita din casa familiei prinților din 22 decembrie 2011, arătând acestora că *"nu s-a întâmplat totul pentru nimic"* și explicându-le că ei au avocați mari, că ar fi fost păcăliți de avocați mici, cu care au pierdut vremea în timp ce *"Noi suntem între o poziție foarte puternică față de ceilalți. Avem partea publică, politică, mediul"*, confirmând practic exercitarea efectivă a traficului de influență;

- declarația martorului Vasiliu Adrian amintită și în situația inculpatului Roșu Robert Mihăiță;

- conversația din 19 martie 2012 dintre Tal Sielberstein și Liana Petrovici, în care cea din urmă îi explică inculpatului că suma de 23 de milioane de euro, cât

pretinde că a costat obținerea celor două bunuri este exorbitantă și mai adaugă aceasta *"nimeni nu lucrează conform legii"*.

5. Benyamin Steinmetz - grup infracțional organizat și complicitate trafic de influență în perioada 1 noiembrie 2006 – 2013.

Probe: - acesta este cel care a dat banii pentru avansul de 4 milioane de euro remis inculpatului Al României Paul Philippe în 2006 și a asigurat finanțarea grupului pe tot parcursul celor 7 ani;

- s-a interesat pe tot parcursul desfășurării revendicărilor Snagov și Băneasa cum merg lucrurile, cum pot obține taxe notariale mai mici în cazul terenului de la Băneasa – a se avea în vedere faptul că inculpații au făcut demersuri pentru a obține o nou adresă pentru imobilul de pe str. Ion Ionescu de la Brad, deoarece taxele notariale erau enorme – declarația martora Valmar Ioana și interceptările din care rezultă că se vorbea despre "strada mai ieftină" și "strada mai scumpă";

- conversația din 8 mai 2008 dintre inc. Truică Remus și Beny Steinmetz din care rezultă că pentru Pădurea Snagov s-a dat inclusiv mită unora dintre funcționari sau că a trebuit să îi remită și inc. Păvăloiu Nela partea sa din înțelegere *"nu trebuie să dăm ca la Snagov, un hectar aici, un hectar acolo"*;

- acte din anul 2011 cu SC Lot Invest SRL ocazie în care a susținut din nou financiar activitatea, remitându-i inc Al României Paul Philippe o altă sumă de bani;

- întâlnirea din 22 decembrie 2011 din casa prinților în care Tal Sieliberstein a promis iar că vor obține bunurile, prin intermediul cunoștințelor și relațiilor pe care le au, iar Beni Steinmetz era de față și a acceptat acest aspect, după ce initial el a condus discuția și a lăsat să creadă că îl va pune pe Tal Silberstein să refacă înțelegerea;

- chiar dacă, în toată această perioadă infracțională de șapte ani, inculpatul Benyamin Steinmetz a fost prezent fizic doar la data de 22 decembrie 2011 în România, acesta a coordonat întreg grupul așa cum rezultă din declarațiile

martorilor, dar și a inculpatului Tal Silberstein, care arată că Benny a pus bani și el trebuie să aibă grijă de banii lui Beni: *"Vă spun, mulți bani au fost pentru recurs...(neinteligibil - n.n.).... Dar noi, eu am o responsabilitate față de Benny, să pun banii și să îi aduc înapoi banii, asta e. Nu pot să spun: s-au pierdut, Benny îmi pare rău. Pentru că noi trebuie să avem grijă de bani. Dacă cineva vrea să vină acum și să ne pună... toți banii care au fost investiți..."*;

- precum și conversațiile telefonice din care rezultă că Benyamin Steinmetz era ținut la current, inclusiv prin intermediul avocatului David Barnett, cu situația retrocedărilor și a contractelor de vânzare cumpărare, dar și declarația inculpatului Al României Paul Philippe și a martorei A România Lia care erau foarte mândrii că fac afaceri cu cel mai bogat om din Israel.

6. Mateescu Lucian - grup infracțional organizat și complicitate la trafic de influență perioada 2011 – 2013.

Probe: - chiar inculpatul Mateescu Lucian a arătat că a fost cooptat în grup în anul 2011, după semnarea celor două contracte cu SC Lot Invest SRL, sens în care acesta susține că nu poate fi complice la traficul de influență, deoarece actele sale sunt ulterioare;

- din declarațiile martorilor Alexandroiu Mihaela, Rădulescu Veronel, Ciocoiu Alina, A României Lia și a inc. Al României Paul Philippe rezultă că inculpații Marcovici Marius și Mateescu Lucian participau împreună la "negocieri" în perioada 2012 - 2013; iar conform relatării din fața instanței de apel a inc. A României Lia, acesta a participat și la întâlnirea din casa lor din 22.12.2011. Având în vedere că, la data de 22 decembrie 2011, s-a comis o nouă modalitate alternativă a infracțiunii de trafic de influență și pe parcursul anilor 2012-2013 au loc "negocieri" în cadrul cărora se reiterează aceleași promisiuni, rezultă că fapta inculpatului Mateescu Lucian este *concomitentă* cu ce autorilor Tal Silberstein, Roșu Robert Mihăiță, dar și cu cea a complicei Marcovici Marius;

- martorul Radu Gabriel arată că l-a perceput pe Mateescu ca pe un partener comercial;

- din conținutul mail-urilor obținute în urma percheziției informatice se observă că activitatea sa nu viza doar evaluarea imobiliară, de altfel nici nu rezultă din vreun act că a făcut vreo evaluare;

- chiar inculpatul Tal Sielberstein arată că nu avea atribuții bine stabilite în cadrul SC Reciplia SRL;

- acesta era folosit pentru a negocia rămânerea inculpatului Al României Paul Philippe în convenție, lucru imposibil fără promisiuni de obținere a altor bunuri, chiar el arată în declarația de suspect că a fost trimis acasă la prinț împreună cu inculpatul Marcovici Marius să găsească soluții pentru cumpărătorul de influență, adică și că s-a întâlnit chiar și cu martorul Ștefănescu Bogdan asociat în SC Lot Invest SRL;

- din conversația din data de 25 iunie 2013 dintre Andronic Dan și Mateescu Lucian rezultă că cel dintâi urma să preia tot ce făcea Mateescu Lucian, ori dacă Mateescu dădea consultanță pe partea de evaluare imobiliară, inculpatul Andronic Dan nefiind specialist în așa ceva, nu avea cum să îi ia locul. Menționăm aici că inculpatul Mateescu Lucian a fost angajat de inculpatul Tal Sielberstein la recomandarea inculpatului Andronic Dan, așa cum rezultă din probele administrate;

- Benyamin Steinmetz a arătat și el că Tal Sielberstein i l-a prezentat pe Mateescu Lucian ca noul director general, prin urmare reiese și de aici că nu era un simplu colaborator pe partea de evaluare;

- martorul Dimofte Radu arată că din punctul lui de vedere a avut rol de administrator sau manager;

- din declarația inculpatului Roșu Robert Mihăiță rezultă că Mateescu Lucian se interesa de stadiul retrocedărilor.

7. Marcovici Marius – grup infracțional organizat și complicitate la trafic de influență săvârșite în perioada 2007 – 2013.

Probe: - era persoana care îi ținea locul lui Tal Sielberstein, participa la discuții/negocieri cu inculpatul Al României Paul Philippe, iar începând cu anul 2010 i-a luat locul oficial lui Truică Remus, a participat la negocieri pentru încheierea actului numit "înțelegere" din 13 aprilie 2011 și actului adițional la aceasta din 26 iunie 2011, la întâlnirea din casa prinților. Așa cum rezultă din declarația inc. Al României Paul Philippe *"era un personaj dubios îmi tot spunea să rămân cu Tal Sielberstein dându-mi asigurări ca acesta va dobândi bunurile"*;

- inculpatul Remus Truică spune despre el că era considerat omul de încredere al lui Tal Sielberstein, acest lucru și pentru faptul că vorbește ebraică;

- martorul Dimofte Radu arată că Tal Sielberstein i-a spus că Marcovici se ocupă de toate afacerile israelienilor în România și de SC Reciplia SRL;

- martorul Bejenaru Andrei declară că Marcovici Marius l-a însoțit pe Moshe Agave la discuții în 2008, înainte să devină administrator de drept al SC Reciplia SRL, prin urmare participa la aceste negocieri încă dinainte de a lua locul oficial inculpatului Truică Remus;

- chiar și dacă ne-am limita la faptul că inculpatul Marcovici Marius a asigurat doar traducerea pentru inculpatul Tal Silberstein tot i s-ar putea reține o complicitate morală pentru primii ani și materială după ce i-a luat locul oficial inculpatului Truică Remus;

- din percheziția informatică efectuată rezultă că era mereu la curent cu ce se întâmplă pe parcursul desfășurării evenimentelor;

- din conversația telefonică din 9 mai 2012 dintre Marcovici Marius și Mateescu Lucian rezultă în mod clar, care era ierarhia în cadrul grupului, de unde vin comenzile, respectiv de la Beny Steinmetz via Tal Silberstein, Moshe Agave până la Roșu Robert Mihăiță;

- relevante sunt și declarațiile martorilor Alexandroiu Mihaela și Rădulescu Veronel la care am făcut deja referire cu ocazia prezentării celorlalți inculpați;

- conversația din 19 octombrie 2011 dintre Marcovici Marius și Roșu Robert Mihăiță din care rezultă că cei doi urmau să îl introducă pe inculpatul Mateescu Lucian în grup *"vin cu Mateescu, îl știi?!. Da, s-ar putea să preia el conducerea asta și trebuie să-I facem un go through..."*;

- conversația din 25 iunie 2013 din care rezultă că Mateescu Lucian l-a convins pe Al României Paul Philippe să semneze 800 de pagini fără să îi mai dea bani și că le dă *"și Ersig-ul și cota de la..."*;

- prin urmare, toate aceste probe denotă faptul că grupul a fițat cel puțin până în luna iunie 2013 și din el făceau parte toți cei menționați.

8. **SC Reciplia SRL** - trafic de influență august septembrie 2006 – 2013.

Având în vedere că activitatea inc. Truică Remus în calitate de reprezentant al acestei societăți a debutat în august-septembrie 2006 și a ținut până în decembrie 2009, a lui Tal Silberstein în 2007 (suprapunându-se cu cea a lui Truică) și s-a finalizat în 2013, iar ajutorul dat de inc. Marcovici Marius a început în 2007, i-a luat locul lui Truică oficial în mai 2010 și a ținut până în 2013, rezultă în mod cert că scopul societății a fost să obțină bunuri imobile prin comiterea de infracțiuni de corupție, în speță a traficului de influență și susținem noi aceasta s-a epuizat abia în 2013.

9. **Andronic Dan** – grup infracțional organizat și complicitate la trafic de influență 2007 – 2013.

Probe: - inițial membrii grupului, respectiv inculpații Truică Remus și Tal Silberstein s-au folosit de numele lui Andronic Dan pentru a-l convinge pe Al României Paul Philippe că ei sunt o echipă puternică cu influență inclusiv în presă. Această folosire a numelui inculpatului Andronic nu ar intra în sfera complicității

la trafic de influență, dar la scurt timp la întâlniri apare și inc. Andronic Dan, care chiar dacă nu avea contribuții active (la început), cel puțin prin prezența sa a sprijinit moral grupul la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență;

- din declarația martorului Rădulescu Veronel rezultă că totuși a mai avut și contribuții active era un fel de moderator al discuțiilor;

- din declarațiile familiei A României Lia și Paul rezultă că i-a ținut "ocupați" cu interviuri și broșuri, interviurile nu le-a mai publicat, iar până la final s-au certat, iar Andronia Dan i-a numit "dezastre";

- dacă inculpatul Andronic Dan ar fi fost un simplu șofer pentru Tal Silberstein, așa cum încearcă să susțină, nu avea de ce să participe la discuții;

- martorul Bejenaru Andrei a declarat că Tal Silberstein i l-a prezentat pe Andronic Dan, în 2011, ca fiind *consultant* pe proiectul Reciplia;

- Al României Paul Philippe arată că Andronic l-a amenințat că dacă rupe înțelegerea cu Reciplia "îmi face presă negativă", prin urmare și de aici deduce că inculpatul nu era un simplu șofer, mai ales că a fost prezent la mai multe discuții la sediul SCA TZA și acasă la Al României Paul Philippe;

- inculpatul Roșu Robert Mihăiță confirmă și el că Andronic Dan a participat la discuții pe proiectul Reciplia, pe revendicare, pe evoluția stării acțiunilor și revendicărilor făcute;

- de asemenea și inculpatul Moshe Agave a aratat că Andronic Dan a participat la discuții pe situația Reciplia;

- inc. Mateescu Lucian a declarat că *Andronic Dan obținea 5% din proiect și acest lucru i l-a spus chiar Andronic*. Din documentele de la dosar rezultă că societatea inc. Andronic Dan factura servicii de consultanță pentru SC Reciplia SRL, dar nimeni nu a putut arăta în ce au constatat aceste servicii;

- în urma percheziției informatice a rezultat că inculpatul Andronic Dan era ținut la curent cu evoluția dosarelor aflate pe rolul instanțelor la judecată;

- din conversația din data de 25 iunie 2013 dintre Andronic Dan și Mateescu Lucian rezultă că Andronic Dan îi spunea inculpatului Mateescu Lucian că Tal

Sielberstein s-a supărat pe el, iar Mateescu îi explică cum a contribuit el activ la a-l determina pe inculpatul Al României Paul Philippe să semneze, în timp ce Andronic Dan îi zice că în condițiile în care iese din afacere, el este gata să preia tot ce făcea Mateescu Lucian;

- din conversația din 10 ianuarie 2012 dintre Andronic Dan și Tal Silberstein reiese că Andronic îi povestește celui din urmă, că l-a sunat prințul și *"I-am spus că sunt foarte dezamăgit și nu știu dacă mai vreau să fac parte din proiect"*.

10. Moshe Agave – grup infracțional organizat 2007 – 2013

Probe: - declarația martorului Radu Gabriel, care arată că la cererea lui Moshe Agave a acceptat să se ocupe de contabilitatea SC Reciplia SRL;

- martora Ciocoiu Alina declară și ea că a fost o singură dată la întâlnire și era un fel de *business advisor* la fel ca Mateescu Lucian;

- faptul că a participat la discuții rezultă și din declarația martorei Alexandroiu Mihaela și a martorei A României Lia;

- cu ocazia audierii sale inculpatului Mateescu Lucian relatează că ierarhia era Shimon Shevez, Tal Sielberstein, Moshe Agave și Marcovici; că Moshe Agave a fost cu el acasă la Al României Paul Philippe, prin urmare având în vedere că Mateescu Lucian a intrat în grup în toamna lui 2011, cel puțin până la acest moment inculpatului Moshe Agave a făcut parte din grup;

- din declarația inculpatului Roșu Robert Mihăiță rezultă că și Moshe Agave îi întreba de stadiu procedurilor;

- din conversația din 24 iulie 2008 dintre Trucă Remus și Moshe Agave, conversație despre Ferma Băneasa rezultă implicarea acestuia în obținerea fermei de la inc. Al României Paul Philippe;

- în conversația din 3 ianuarie 2008 dintre Trucă Remus și Shimon Shevez se vorbește despre venirea lui Moshe Agave în România pentru negocieri;

- conversația din 15 aprilie 2008 dintre Truică Remus și Benny Steinmetz rezultă că cel dintâi urma să se sfătuiască cu Moshe Agave, dar acestuia din urmă îi trebuia acordul lui Beny Steinmetz;

- și martorul Bejenaru Andrei arată că la finalul anului 2008 a început să discute cu Moshe Agave despre proiect.

11. Al României Paul Philippe - cumpărare de influență august-septembrie 2006 – 2013.

Acesta este cumpărătorul de influență și totodată deținătorul așa-ziselor drepturi asupra terenurilor, prin urmare a participat la toate fazele negocierii de la început până la sfârșit și a încheiat toate contractele, actele adiționale, contractele de vânzare cumpărare prin care a dat SC Reciplia SRL ce a promis, ”înțelegerea” și SC Lot Invesct SRL și actul additional la aceasta.

Totodată, perioada în care acesta a apelat la cei care își traficaau influența rezultă din toate probele enumerate anterior, cu prilejul expunerii situației fiecărui inculpat.

Cu privire la avansul de 4 milioane de euro, pe care inculpatul Al României Paul Philippe l-a primit cu ocazia încheierii contractului din 1 noiembrie 2006 facem următoarele precizări: având în vedere că inculpații se apără pretinzând că nu pot să fie traficanți de influență, atât timp cât în loc să ceară bani, ei au dat inculpatului Al României Paul Philippe 4 milioane de euro, trebuie observat că de fapt cel care a dat (a cesionat drepturi de o valoare foarte mare) a fost inculpatul Al României Paul Philippe.

Acesta a cesionat așa-zisele drepturi asupra unui număr foarte mare de bunuri, pe care cei care și-au traficât influența au promis că le vor obține, iar inculpatul Al României Paul Philippe și-a asumat obligația ca după obținerea acestor bunuri și valorificarea lor, traficanții de influență să își scadă ”cheltuielile” efectuate cu retrocedările, iar ulterior din prețurile obținute să împartă banii egal 50% către Al României Paul Philippe și 50% către SC Reciplia SRL, mai puțin cu

privire la Ferma Băneasa unde procentele erau 20% Al României Paul Philippe și 80% Reciplia.

Acesta este contextul în care inculpatul Al României Paul Philippe a primit cu titlu de avans 4 milioane de euro.

II. Probleme comune ale celor două fapte de abuz în serviciu dacă functionarul a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul cu consecințe deosebit de grave Pădurea Snagov și Ferma Băneasa.

1. Al României Paul Philippe **nu avea dreptul să revendice în nume propriu** niciun imobil aflat pe teritoriul României, în baza vreunei legi de retrocedare, deoarece acesta era moștenitor de *gradul II* în raport cu fostul Rege Carol al II-lea, iar tatăl său Carol Mircea Grigore Lambrino (moștenitor de *gradul I*) era încă în viață, cât timp ar fi putut să introducă cere în baza Legilor nr. 18/1991, Legea 1/2000, Legea nr. 10/2001 și Legea 247/2005.

De asemenea Carol Mircea Grigore Lambrino **nu i-a dat o procură specială** inculpatului al României Paul Philippe pentru a putea formula cererile de restituire în numele său.

Conform regulilor succesoriale la moștenirea lui *de cujus se vine în ordinea claselor* de moștenitori, iar în interiorul unei clase în *ordinea gradului*, prin urmare singurul care putea să vină la moștenirea fostului Rege Carol al 2-lea, alături de fostul Rege Mihai I era Carol Mircea Grigore, fiul lui Carol al II-lea, care a decedat abia în data de 27 ianuarie 2006.

La data depunerii celor două notificări pentru Pădurea Snagov și respectiv pentru Ferma Băneasa (13.02.2002), Carol Mircea Grigore trăia, deci inculpatul Al României Paul Philippe nu putea depune notificări în nume propriu, toate cereri sunt făcute în nume propriu.

Acesta ar fi putut să depună cerere în nume propriu doar dacă venea la moștenirea bunicului său prin reprezentare, ceea ce nu este cazul, deoarece tatăl său nu a precedecedat Regelui Carol al II-lea.

2. Al României Paul a depus notificări și ca dobânditor al drepturilor succesoriale ale numitei Monique Urdăreanu, pe linia *Elenei Lupescu*.

Motivul pentru care a procedat în felul acesta este tocmai pentru că nu putea să notifice în nume propriu.

Totuși nici ca moștenitor al numitei Monique Urdăreanu, moștenitoarea testamentară a Elenei Lupescu nu putea să depună notificări în mod legal, deoarece la data de 14 februarie 2002 (ultima zi în care se putea formula cerere de retrocedare conform Legii nr. 10/2001) încă nu a avea un Certificat de Calitate de Moștenitor după aceasta.

Certificatul de Calitate de Moștenitor al numitei Monique Urdăreanu după Elena Lupescu cu nr. 8 a fost obținut abia în 21 octombrie 2002, iar moștenirea a fost deschisă fără a avea procură în acest sens de la Monique Urdăreanu.

Certificatul de Calitate de Moștenitor nr. 55 a fost obținut abia în 26 mai 2005, iar în acest certificat apare doar Carol Mircea Grigore, desi ar fi trebuit să apară și fostul Rege Mihai I și soția supraviețuitoare Elena Lupescu.

La data depunerii celor două notificări Al României Paul Philippe nu avea nici măcar carte de identitate eliberată în România, aceasta i-a fost eliberată abia în luna iulie 2002.

Și contractul *vânzare cumpărare* drepturi succesoriale nr. 1489 din 2 august 2001 încheiat între Monique Urdăreanu, prin mandatar Burlacu Daniela și Al României Paul Philippe este un act simulat având în vedere că există un act identic intitulat *donăție*, iar bani nu s-au plătit pentru acest pentru vânzarea cumpărare a drepturilor succesoriale.

Faptul că ambele acte sunt false și preconstituite, cu scopul de a fi folosite ca probe de inculpatul Al României Paul Philippe, rezultă din declarațiile martorilor

martorilor Burlacul Daniela și Poienaru Liviu. Astfel, inculpatul îl folosea când pe unul, când pe celalalt în funcție de interesele sale. În procedura retrocedărilor a folosit contractual de vânzare-cumpărare, în procesul de exequator a folosit contractual de donație.

3. Deoarece nici aceste acte nu îi confereau liniște deplină inc. Al României Paul Philippe acesta și le-a "dublat" și cu o așa zisă **ofertă de donație** din partea tatălui său datată 10.02.2002 (anterioară expirării termenului de depunere cerere pe Legea 10/2001), iar declarația sa de acceptarea este datată cu nr. 4999/21.05.2002.

Verificând acest număr în evidențele biroului notarial la care era pretins a fi dată declarația de acceptare, s-a constatat că acest nr. este atribuit în anul 2003, dar nu pentru o declarația de acceptare donație, ci pentru o copie legalizată.

4. La cererile de retrocedare nu inculpatul **nu a depus niciun fel de act** doveditor al calității sale de moștenitor, hotărârea de la Lisabona din 1955 nu era încă recunoscută în România, deoarece aceasta a parcurs mai multe cicluri procesuale. Aceasta a devenit irevocabilă abia în 14 februarie 2012.

5. **Nu a făcut dovada că cele două imobile** ce fac obiectul prezentului dosar **au fost naționalizate de la fostul Rege Carol al II-lea.**

La momentul apariției Decretului nr. 38 din 1948 cele două imobile nu se mai aflau în proprietatea lui Carol al II-lea și cu atât mai puțin în posesia sa.

II.1 Abuz Snagov

II.1.1. Nu poate fi primit principalul argument al judecătorului de fond pentru a pronunța achitarea, cum că din comisie mai făceau parte și alți membrii, care au votat pentru retrocedare, dar care nu au fost trimiși în judecată.

Acești membrii au primit o soluție de clasare în baza art. 16 lit. b teza a II-a Cod procedură penală, deoarece din probele administrate nu a rezultat că aceștia au acționat cu intenție, respective nu au fost abordați anterior ședințelor de vreunul dintre inculpații trimiși în judecată pentru complicitate la abuz în serviciu, respectiv Trucă Remus, Păvăloiu Nela, Roșu Robert Mihăiță și/sau Al României Paul Philippe.

În schimb inculpații Mușat Apostol și Dima Niculae membri în Comisia locală și inculpații Jecu Nicolae, Popa Caterina, Delcea Valentin și Olteanul Gheorghe membri în Comisia județeană au avut contact direct sau indirect cu complicități. Mai mult inc. Jecu Nicolae (prefect), Popa Caterina (subprefect), Delcea Valentin (subprefect) și Olteanu Gheorghe (jurist) au avut obligația să verifice legalitatea actelor inc. Al României Paul Philippe, așa cum rezultă din declarațiile martorilor Gioni Viorica, Spirea Lucia, Anghelescu Dragoș și Țiplică Marian.

II.1.2. A mai reținut judecătorul fondului că nu ar exista probe că adoptarea hotărârilor sau făcut ca urmare a influenței martorului Cristache Rădulescu aspecte rezultat și din faptul că acesta nu a fost trimis în judecată pentru trafic de influență.

Și acest aspect reținut de judecătorul de la fond este contrar probelor administrate. Din declarațiile martorilor Anghelescu Dragoș, Cișmaru Nicolae, a. inculpaților Popa Caterina și Delcea Valentin rezultă că martorul Cristache Rădulescu venea des la prefectul Jecu și subprefecții Popa și Delcea.

Între Cristache Radulescu și inc. Păvăloiu Nela există o relație apropiată în virtutea căreia inculpata i-a solicitat senatorului Rădulescu să o ajute cu soluționarea cererii de retrocedare, iar acesta a sfătuit-o să formuleze o "*scrisoare oficială*" și să îi spună prefectului că a făcut-o la recomandarea lui, aspecte rezultate chiar din declarația inculpatei.

Că Păvăloiu Nela a intervenit prin martorul Rădulescu Cristache asupra prefectului și comisiei locale (a primarului Mușat Apostol) rezultă din conversația din 28 septembrie 2007 dintre Trucă Remus și în care acesta îi reproșează inc.

Păvăloiu intervenția lui Rădulescu și faptul că acum s-a supărat pe el primarul Mușat Apostol.

Inculpata Păvăloiu Nela s-a prezentat în reperate rânduri la Prefectura Ilfov sub pretextul depunerii unor acte, pe care nu i le-a solicitat nimeni și a discutat cu inculpații Jecu Nicolae și Popa Caterina, așa cum rezultă din declarațiile inculpatelor Popa Caterina și Păvăloiu Nela.

Din declarația martorului Cucu Ionuț rezultă că deși a arătat comisiei în ședința din 7 iulie 2006, că Al României Paul Philippe nu e îndreptățit la retrocedare, inculpatul Jecu Nicolae l-a combătut, spunând că părerea lui nu contează, că sunt o comisie și votează, creându-i martorului impresia că *"s-a vrut validarea în acea ședință"*.

Declarația martorului Cucu Ionuț se coroborează cu declarația martorului Berceanu Daniel care a arătat că în ziua primei tentative de punere în posesie (august 2006) inculpatul Chiriac Teodor l-a chemat în biroul primarului Mușat Apostol, unde se aflau și inculpații Nela Păvăloiu și Al României Paul Philippe și le-a spus celor doi că el este cel care se opune punerii în posesie.

Și primarul Mușat Apostol i-a făcut observație de față cu cei doi invitați, respectiv că stă după el pentru punerea în posesie. Martorul arată că din discuții a rezultat faptul că cei doi se cunoșteau cu Păvăloiu Nela.

Capanu George declară că martorul Berceanu Daniel i-a adus la cunoștință că primarul Snagovului (inc. Mușat Apostol) pune presiune asupra sa, pentru a accepta retrocedarea.

În ceea ce îl privește pe el, martorul Capanu George arată că imediat ce a fost instalat în funcție a fost chemat de senatorul Rădulescu Cristache, care i-a dat un bilețel cu "4 probleme", care erau patru retrocedări ilegale între ele și Snagov.

Mai multe arată martorul că și inculpata Păvăloiu Nela s-a prezentat la el cerându-i explicații în legătură cu refuzul de punere în posesie.

Martorul Berceanu Daniel declară că a fost chemat odată în birou biroul primarului Mușat Apostol pentru a vorbi despre retrocedare, el și-a spus punctul de

vedere în timp ce primarul părea oarecum absent, iar după ce a plecat a fost sunat de directorul tehnic care i-a zis că Mușat l-a pus pe speaker în timpul discuției, astfel încât discuția dintre ei a fost auzită de reprezentanții prințului. Aspect din care rezultă că funcționarii responsabili cu punerea în posesie dădeau explicații celor care își trafica influența pentru întârzierile în realizarea scopului lor, arătând cine este "vinovatul".

Faptul că retrocedarea s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor legale și în urma ajutorului dat de inculpații Truică Remus, Păvăloiu Nela, Roșu Robert Mihăiță și Al României Paul Philippe rezultă și din declarațiile martorilor Anghelescu Dragoș, Goni Veronica, Nagy Bege Zoltan și Țiplică Marian, toți aceștia arătând că nu au existat situații în care Comisia să voteze altfel decât reprezentantul ocolului silvic, ori martorul Cucu Ionuț, reprezentant al Ocolului Silvic a votat împotriva retrocedării cu această ocazie.

II.1.3. Judecătorul fondului a mai reținut că odată cu recunoașterea hotărârii de la Lisabona s-a consolidat dreptul inculpatului Al României Paul Philippe.

Un astfel de raționament nu poate fi acceptat, *pe de o parte* deoarece vinovăția se stabilește în raport cu elementele cunoscute la momentul săvârșirii faptei, nu în raport de elemente ulterioare, iar *pe de altă parte* nu avea ce să consolideze această hotărâre raportat la cele două bunuri.

Chiar dacă efectele unei hotărâri ce vizează succesiunea se produc retroactiv de la data decesului persoanei în cauză, aceasta nu poate fi folosită ca temei al justificării unor acțiuni, cât timp nu exista, ori până în 2012, hotărârea prin care i s-a recunoscut calitatea de successor în drepturi lui Carol Mircea Grigore după fostul Rege Carol al II-lea, nu exista din punct de vedere juridic.

Oricum, această hotărâre nu avea ce să consolideze, deoarece inc. Al României Paul Philippe nu îndeplinea niciuna din condițiile de a solicita în mod valabil Pădurea Snagov.

În ceea ce privește abuzul în serviciu săvârșit de inculpatul *Chiriac Teodor*, acesta rezultă din faptul că era un cunoscut al inculpatului *Truică Remus*, așa cum rezultă din declarația martorului *Cucu Ionuț*. În timp ce se afla la masă cu inculpatul *Chiriac Teodor*, pe malul Lacului Snagov, a venit cu barca de pe celălalt mal *Truică Remus*, s-a așezat la ei la masa și le-a comunicat că se schimbă directorul *Romsilva* și el știe cine vine.

Declarația acestuia se coroborează cu declarația martorului *Berceanu Daniel*, care arată că inculpatul *Chiriac Teodor* i-a cerut să își dea demisia, pentru că refuză să îl pună în posesie pe *Al României Paul Philippe* (în august 2006), aceasta menținându-și declarația în fața instanței. Tot martorul *Berceanu Daniel* arată că inculpatul *Chiriac Teodor* a colorat "pe o hartă de mână" amplasamentul ce urma a fi retrocedat și acesta nici măcar nu corespundea cu vechiul amplasament.

În ceea ce privește vinovăția inculpaților *Mușat Apostol* și *Dima Niculae*, aceștia, desi au solicitat expres la data de 14 decembrie 2005, depunerea titlului în baza căruia *Pădurea Snagov* a intrat în proprietatea fostului *Rege Carol al II-lea* și *Ocolul Silvic* a solicitat la data de 24 februarie 2006, documente suplimentare cu privire la dreptul de proprietate a lui *Carol al II-lea*, precum și dovada exproprierii, fără completarea acestor acte, la data de 9 martie 2006 au aprobat anexa 37 în ciuda obiecțiunilor martorului *Berceanu Daniel*.

Implicarea inculpaților *Truică Remus*, *Roșu Robert Mihăiță* și *Al României Paul Philippe* rezultă din faptul că în ciuda actelor, pe care le aveau la dispoziție și din care rezulta că prințul nu are dreptul la retrocedare, au făcut demersuri în vederea obținerii celor două hotărâri și a punerii în posesie.

Aceștia aveau cunoștință de Deciziunea nr. 1/1941 găsită la percheziție la sediul SCA TZA cu bilețel pe ea "*a nu se folosi*"; avocatul Casei Regale, martorul *Vasiliu Adrian* le-a zis că *Pădurea Snagov* nu a aparținut lui *Carol al II-lea*, *Truică Remus* afirmând în prezența inculpaților *Roșu Robert Mihăiță* și *Tal Silberstein* cu ocazia acelei întâlniri că este treaba lui, că el a cumpărat drepturile de la *Al României Paul Philippe*.

Dumitrescu Mircea și Igreț Ion (avocați) i-au comunicat și ei prințul că nu era îndreptățit la retrocedare, analizând actelor pe care le-au avut la dispoziție, dar că pot să-I găsească acestuia posibili cumpărători ai acestor drepturi.

Din probele admisnitate s-a dovedit dincolo de orice îndoială că inculpatul Chiriac Teodor a primit mită, prin interpuși, 1.000 mp din Pădurea Snagov de la inculpatul Trucă Remus. Cu privire la această faptă s-a dispus clasarea cauzei prin rechizitoriu, deoarece a intervenit prescripția răspunderii penale, soluția rămânând definitivă.

În legătură cu aspectele reținute de judecătorul de fond ca fiind dovedite:

a+b) existența mai multor hotărâri judecătorești irevocabile cu privire la stabilirea dreptului inc. Al inculpatului al României Paul Philippe și mai multe acte notariale a căror veridicitate nu putea fi pusă la îndoială, menționăm că nicio hotărâre judecătorească și niciun act notarial nu puteau fi emise în mod legal, cât timp hotărârea de la Lisabona nu era recunoscută în România.

Venirea la succesiune se face în ordinea claselor de moștenitori, din grad în grad și așa cum am arătat mai sus, Al României Paul Philippe ar fi putut veni la moștenire abia după data la care a decedat tatăl săi.

Pe de altă parte, chiar dacă am reține că inculpatul Al României Paul Philippe a făcut dovada că ar avea dreptul la succesiune a lui Carol al 2-lea *per ramura Elena Lupescu*, legătura între Carol al II-lea și Elena Lupescu nu era stabilită, deoarece **nu există niciun certificat de calitate de moștenitor pentru aceasta**, Certificatul de Calitate de Moștenitor nr. 55/26 mai 2005 îl menționa doar pe Carol Mircea Grigore, soția supraviețuitoare a fostului Rege Carol al II-lea, numita Elena Lupescu nu apare și nu există niciun alt certificat de calitate de moștenitor pentru aceasta, deci și în acest "tablou" există o piesă lipsă de care cei care au analizat cererea de retrocedare trebuiau să țină cont.

Carol Mircea Grigore nu a formulat cerere de retrocedare în nume propriu, nu i-a dat în acest sens vreo procură fiului său, deși acesta așa susține, nu a putut pune la dispoziția organelor judiciare a asemenea procură, iar ea nu a fost

identificată nici la dosarele de retrocedare. Carol Mircea Grigore a decedat la data de 27.01.2006, când expiraseră inclusiv termenul stabilit de Legea nr. 247/2005, acesta fiind 30.11.2005, (art. III, titlu VI din lege).

Hotărârea nr. 1872 din 2003 nu era obligatorie pentru comisiile de punere în aplicare a Legii 10/2001 sau Legii 1/2000, deoarece era o hotărâre data într-o *acțiune în constatare* și era rezultatul unui abuz în serviciu, faptă cercetată pe fond în prezentul dosar, cu privire la care s-a dispus clasarea întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

Din declarațiile martorilor Bădulescu Petre și Pavel Iuliana rezultă faptul că aceștia s-au prezentat în ziua procesului la Judecătoria Buftea, judecătorul a invocat din oficiu excepția inadmisibilității acțiunii și a rămas în pronunțare, nu au mai verificat la condică soluția, dar au fost convinși că au pierdut procesul. Soțul martorei Pavel Iuliana în timp ce o ducea cu mașina acasă, a râs de aceasta, că nu este în stare să câștige, nici măcar un proces aranjat dinainte.

Martorul Pădureanu Ioan a arătat că a fost luat cu mașina de inculpatul Gostin Marin și dus la Judecătoria Buftea, singurele concluzii care le-a pus au fost "să se admită acțiunea astfel cum a fost formulate", fără să știe despre ce acțiune e vorba, mai mult chiar i-a menționat inculpatului Gostin Marin că nu vrea să știe nimic despre dosar. Menționăm aici că inc. Gostin Marin era un "*descurcăreț*" al vremurilor, adică se ocupa cu cesionarea de drepturi litigioase în anul 2003.

Având în vedere modalitatea în care au decurs lucrurile la Judecătoria Buftea, s-a stabilit în mod cert că admiterea acțiunii a fost rezultatul unui abuz în serviciu. Martorii Bădulescu Bădulescu și Pavel Iuliana au fost convinși că au pierdut procesul, până în momentul în care procurorul de caz, cu ocazia audierilor în prezentul dosar, le-a arătat copia dosarului și sentința, prin care ar fi câștigat procesul.

De altfel, martorul Bădulescu Petre a arat a fost angajat de Gostin Marin la recomandarea primarului Snagov Biriș Teodor și chiar primarul Biriș i-a pus în vedere să aibă grijă să nu piardă procesul, iar după ce a pierdut procesul acesta l-a

sunat și i-a reproșat că a ales acțiunea în constatare ca "soluție" și i-a solicitat onorariul înapoi.

Acest martor și-a schimbat declarația în cursul judecății în fața primei instanțe, dar fără a oferi o justificare mențiunilor din fond, în apel nu a putut fi audiat, deoarece între timp a decedat.

În ceea ce îl privește pe *inc. Gostin Marin* trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunea de *mărturie mincinoasă*, în legătură cu faptul că audia fiind în faza de urmărire penală la datele de 1.03.2016 și 15.06.2016 nu a spus adevărul asupra unor mai multe ori elemente relevante asupra cărora a fost întrebat, fac trimitere la motivele scrise de apel, în care este deschisă fapta în amanunt și nu voi relua aspectete învederate.

Doresc să fac referire la eventuala incidență a Deciziei CCR nr. 236 din 2020. Trebuie observat că la data audierii inculpatului (2016), faptele comise erau prescrise, iar inculpatul era apărat de dispozițiile art. 118 Cod Procedură Penală, care prevedeau clar că o declarație, în care martorul spune adevărul și se autoincriminează nu poate fi folosită împotriva sa.

Art. 118 Cod Procedură Penală e o dispoziție procesuală, prin urmare declararea neconstituționalității lui are efecte doar pentru viitor. În cazul în care am accepta o altă interpretare ar rezultat că, în mod indirect, s-ar fi dezincriminat infracțiunea de mărturie mincinoasă prevăzută de art. 273 Cod Penal.

Prin urmare, dacă inculpatul Gostin Marin ar fi audiat pentru prima dată azi și ar minți, în lipsa art. 118 declarat deja neconstituțional nu ar putea fi acuzat de mărturie mincinoasă, dar la momentul la care acesta a făcut declarația mincinoasă în prezenta cauză, art. 118 Cod procedură penală era în vigoare și prin urmare inculpatul avea obligația să spună adevărul fiind protejat în mod expres de lege.

c) A mai reținut judecătorul fondului, în mod greșit spunem noi, că până la data retrocedării, *inc. Al României Paul Philippe* și-a consolidat dreptul, ca urmare a decesului tatălui său din 27 ianuarie 2006.

Inculpatul nu avea ce să își consolideze pentru că tatăl său nu a depus nicio cerere de retrocedare și nu l-a împuternicit nici pe el să o facă, nici măcar după apariția Legii 247/2005, prin urmare Carol Mircea Grigore nu a solicitat revendicarea niciunuia din bunurile ce fac obiectul prezentului dosar.

Din conversația din 15 decembrie 2011 dintre Tal Sielberstein și Al României Paul Philippe rezultă în mod clar că cel din urmă, știa faptul că nu poate să revendice bunuri, cât timp tatăl său este în viață, acesta spune: *"în 2005 nu puteam, pentru că tatăl meu încă își deținea propriile drepturi, deci nu e valabil"*.

d) În ceea ce privește susținerile judecătorului de fond că terenul de 46,78 ha a aparținut fostului Rege Carol al II-lea și că a fost preluat de stat prin Decretul 38/1948, trebuie observat că în decret nu este indicată Pădurea Snagov nici ca bun aparținând fostului Rege Mihai I, nici a fostei Familii Regale, nici a domeniului Coroanei. Că Pădurea Snagov nu era în folosința familiei Familiei Regale în 1948 rezultă și din Deciziunea nr. 1/1941.

e) Se mai reține în sentința atacată că inculpatul ar fi formulat cereri în mod legal însoțite de dovezi.

Inculpatul Al României Paul Philippe a formulat cerere în temeiul Legii 10/2001, dar aceasta a fost soluționată în temeiul Legii nr. 1/2000 (pentru care expirase demult termenul de introducere, acesta a și fost motivul pentru care inculpatul a indicat Legea 10/2001, care nu se aplica pădurilor), nu a depus acte doveditoare, aspecte ce rezultă din dosarul de retrocedare, pe parcurs a mai depus acte, dar tot nu erau complete, astfel încât pe linia Elena Lupescu nu se făcea legătura între aceasta, în calitate de soție supraviețuitoare, și Carol al II-lea.

În Certificatul de Calitate de Moștenitor nr. 55/2005 aceasta nu apare, iar hotărârea de la Lisabona nu era recunoscută încă. Toate notificările ulterioare, pe care inculpatul Al României Paul Philippe le face în legătură cu Pădurea Snagov

sunt făcute în baza Legii 10/2001, care așa cum am arătat nu era aplicabilă pădurilor.

f) Se mai reține în sentință că Deciziunea nr.1/1941 ar fi fost plăsmuită de regimul communist.

Această concluzie este greșită, așa cum am arătat deja la vremea la care a fost făcută copia nu existau copiatoare (xerox-urile din zilele noastre) motiv pentru care hotărârile erau scrise la mașina de scris, de către un grefier. Hârtia pe care este scrisă hotărârea este de același fel cu cea din perioada respectivă, lucru arătat de martorul Grigorescu Liviu Daniel angajat al arhivelor naționale.

Totodată din Ordonanța de clasare numărul 11/P/2019 primită la dosar în probațiune, la data de 9 noiembrie 2020, rezultă că nu se poate reține existența unei infracțiuni de fals în legătură cu această hotărâre. Menționăm că cercetările au fost demarcate ca urmare a unei plângeri penale formulate de inc. Al României Paul Philippe. Chiar dacă Ordonanța de clasare nu este definitivă la acest moment aceasta este temeinic nemotivată de către procurorul din cadrul Curții de Apel București.

Cel mai important aspect cu privire la această deciziune este faptul că ea apare în procesul verbal din 1943, proces verbal întocmit anterior venirii la putere a comuniștilor semnat de cel care l-a întocmit.

g) Se mai reține prin sentință că punerea în posesie ar fi fost în conformitate cu legea, iar faptul că inculpatul Chiriac Teodor a luat mită nu are relevanță deoarece mită se poate lua și pentru efectuarea unui act legal.

Acest aspect reținut de judecătorul de fond este contrazis de probele admisnitate, din modul în care a acționat grupul, din eșecul primei încercări de punere în posesie (aug. 2006) și din faptul că inculpatul Chiriac *Theodor a colorat de mână pe o hartă un alt amplasament decât cel revendicat*, că cererea era

făcută pe Legea nr. 10/2001 și soluționată pe Legea 1/2000, etc. rezultă în mod clar abuzul săvârșit, respective faptul că nu s-au respectat dispozițiile legale.

La momentul efectuării punerii în posesie și a emiterii celor două titluri de proprietate, existența Deciziuni 1/1941 era cunoscută de toată lumea. Inc. *Jecu Nicolae și Olteanu Gheorghe* au cerut originalul aceste Deciziuni, în condițiile în care nici restul actelor de la dosar nu erau în original sau copii legalizate.

Din declarațiile martorului Cucu Ionuț rezultă că inculpatul Chiriac Theodor se știa cu inculpatul Trucă Remus și erau amici și cu primarul Mușat Apostol.

Din declarația inculpatului Mușat Apostol rezultă că inculpatul Trucă Remus i-a cerut să îi transmită lui Chiriac Theodor că dorește să vorbească cu el, iar faptul că aceștia au și vorbit ulterior, rezultă din declarația martorului Cucu Ionuț, dar și din modalitatea în care s-au desfășurat evenimentele.

Inculpatul Chiriac Theodor a și primit mită o parte din pădure prin interpuși. Că inculpatul Chiriac Teodor era prieten cu inculpatul Trucă Remus și îl vizita acasă pe acesta din urmă este confirmat și de martorul Aparaschivei Cristian Relu, "mâna dreaptă" a inculpatului Trucă.

Prin adresa din 26 iunie 2007 inculpatul Chiriac Theodor a cerut Ocolului Silvic să îl pună în posesie pe inculpatul Al României Paul Philippe, în această perioadă inculpatul Chiriac Theodor fiind delegat director așa cum a "*previzionat*" inculpatul Trucă Remus pe malul Lacului Snagov.

Martora Goni Viorica a arătat că în perioada 2006-2007 au fost mai mulți membri ai comisiei locale la cabinetul avocatului Roșu Robert Mihăiță, la solicitarea inculpatului Chiriac Theodor pentru a discuta amplasamentul, pe care urmează să se facă retrocedarea.

Din convorbirea din 8 mai 2008 dintre Trucă Remus și Beny Steinmetz rezultă în mod clar că pentru obținerea Pădurii Snagov s-au dat inclusiv mită, "un hectar aici, un hectar acolo".

II.2. Abuz Băneasa

Pentru început în cazul acestei fapte de abuz în serviciu dorim să menționăm că mai existau și alte probleme, pe lângă cele semnalate în situația Pădurii Snagov.

i. - s-a formulat cerere pe Legea 10/2001, pentru că pe Legea 18/1991 și pe Legea nr. 247/2005 nu erau îndeplinite condițiile, terenul revendicat se afla în **extravilan**, dar cel mai important acesta **era proprietate publică**;

ii. - conform Decretului 38/1948 parte din **Fermă a fost naționalizată de la Familia Regală**, nu de la Carol al II-lea, care a abdicat se în 1940 și în urma căruia bunurile au fost sechestrat și au revenit în proprietatea statului așa cum rezultă din deciziunea 1/1941;

iii. - **nu s-a făcut expertiză** pentru identificarea terenului ce urma a fi retrocedat, ci doar s-au delimitat loturile în interiorul ICDPP, după cum au dispus directorul Horia Iliescu și inculpatele Dicu Corina și Gheorghită Dragomira;

iv. - între cele două ședințe din 2 și 26 septembrie 2008, președintele ASAS, martorul Hera Cristian a trimis o adresă către ICDPP (12.09.2008) , prin care atrăgea atenția membrilor Consiliului de Administrație al ICDPP **să nu întreprindă nimic, deoarece dosarul de fond funciar al ASAS nu fusese soluționat** și din 40 ha, 22,74 ha se suprapuneau pe amplasamentul actual al ICDPP, INMA, SCDP Băneasa. Aceste aspecte rezultă și din declarația martorei Popescu Ileana.

Și în situația Fermei Băneasa principalul argument, al judecătorului de fond pentru a pronunța achitarea, a fost acela, că nu au fost trimiși în judecată toți membrii Consiliului de Administrație al ICDPP.

Dintre membrii Consiliului de Administrație a fost trimisă în judecată doar *inculpata Gheorghită Dragomir*, pentru că directorul Horia Iliescu a decedat între timp, sens în care s-a pronunțat o soluție de clasare prin rechizitoriu.

Spre deosebire de cei trei martori, care au primit o soluție de *clasare* pentru lipsa vinovăției, respectiv *Oancea Florin, Pascu Alexandru și Andrei Ana Maria*, cu privire la Gheorghiță Dragomira s-a stabilit, în urma probelor administrate, că aceasta împreună cu Horea Iliescu s-au aflat într-o înțelegere frauduloasă cu inculpații Trucă Remus, Dicu Corina, Roșu Robert Mihăiță și Al României Paul Philippe și a acționat cu intenție.

Inculpata era director economic al ICDPP – membru în C.A., cunoștea bunurile din patrimoniul ICDPP, a participat la discuțiile dintre Trucă Remus și Horia Iliescu, este mama inc. Dicu Corina - jurist ICDPP (avocată de profesie) și a fost direct implicată în întocmirea de către inculpatul Stoian Ioan a ridicării topografice intitulată raport de expertiză.

Implicarea directă a inculpatei Ghiorghiță Dragomira și a apropierii ei de directorul Horea Iliescu rezultă din declarația martorului Oancea Florin *"ulterior mie am dat seama că legătura cu reprezentanții prințului era ținută de Dicu și Gheorghiță"* la fond își menține declarația și chiar dă explicații concrete de unde a tras această concluzie la întrebarea avocatei inc. Gheorghiță și Dicu: *"1. pentru ca în cursul unei discuții Horia Iliescu mi-a spus să vorbesc cu doamna Gheroghiță ca să vorbească cu prințul, și a doua a fost în cursul discuției referitoare la rezoluția Curții de conturi în care Horia Iliescu facea presiuni asupra doamnei Gheorghiță ca să obțină o rezoluție favorabilă. Discuția era despre obținerea unei rezoluții favorabilă."*

Implicarea inc. Gheorghiță Dragomira și Dicu Corina rezultă și din declarația inc. *Stoian Ioan* care a arătat că, atunci când au discutat despre obiectivele expertizei și el i-a adus la cunoștință că nu poate răspunde la punctul 6 din raport (determinarea amplasamentului fostei ferme Băneasa), întrucât nu are date de la arhivă planuri, schițe, directorul Horea Iliescu *"mi-a spus să fac lucrarea fără acel obiectiv, întrucât îi interesează suprafețele respective și variantele de loturi, iar la această discuție au fost de față doamna Dicu și contabilă Institutului"*.

Declarația acestuia se coroborează cu cea a martorei Andrei Ana Maria (membră în CA audiată ca suspect în faza de urmărire penală), care a arătat că l-a văzut pe expertul Stoian Ioan pe teren împreună cu inculpata Gheorghiță Dragomir. Aceasta și-a menținut declarația în fața primei instanțe..

Din declarațiile mai multor martori a reieșit în mod clar faptul că la ședința din 26 septembrie le-a fost prezentată o expertiză de inc. Dicu Corin, dar niciunul dintre martori nu a văzut fizic această expertiză.

Astfel: martorul Oancea Florin arată că după câteva săptămâni de la ședința din 26 septembrie 2008, când s-a luat decizia de retrocedare, a asistat întâmplător la o discuție între Gheorghiță Dragomir și Horia Iliescu privitoare la faptul că nu exista expertiză. Nici matora Leaotă Elena nu s-a uitat personal în cursul ședinței pe vreo expertiză, ci doar a asistat la prezentarea acesteia. Chiar dacă această martoră și-a nuanțat declarația în apel, la întrebarea instanței a arătat că ulterior declarației de la urmărire penală și din fond a suferit un șoc motiv pentru care nu își mai aduce aminte, să fi declarat așa la urmărire penală.

Deci, la data de 26 septembrie 2008, inc. Dicu Corina a prezentat membrilor Consiliului de Administrație o situație nereală (o expertiză inexistentă), despre care aveau cunoștință doar ea, Horea Iliescu și inculpata Gheorghiță Dragomira.

Prin urmare, în raport de această situația în mod corect s-a dispus clasarea cauzei pe lipsă vinovăție, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, în ceea ce îi privește pe martorii Oancea Florin, Pascu Alexandru și Andrei Ana Maria.

În ceea ce o privește pe matora Leaotă Elena aceasta s-a abținut la vot, considerând abținerea sa ca fiind un vot împotriva, așa cum arată în propria declarație.

Mai mult, aceasta a arătat că i s-a părut suspectă graba cu care a fost convocată ședința C.A. de 2 ori într-o lună.

În ceea ce privește implicarea inculpatului Truică Remus în această retrocedare, în cursul urmăririi penale s-a stabilit că acesta i-a dat mită directorului

Horea Iliescu, o excursie la Nisa, pentru ca directorul să accepte să își încalce atribuțiile de serviciu. Și instanța de fond a considerat fapta de dare de mită probată dincolo de orice îndoială și a pronunțat o soluție de încetare a procesului penal, deoarece a intervenit prescripția.

Probele care au stat la baza formării convingerii judecătorului de fond au fost declarațiile martorilor Aparaschivei Relu Cristian și Alexandroiu Mihaela.

Astfel, martorul Aparaschivei Relu Cristian arată că Trucă Remus ținea sedințe la institut cu angajații, că i-a plătit transportul și cazarea directorului Horea Iliescu la Nisa. Martora Alexandroiu a arătat, așa cum am mai menționat deja, că a aflat de la o angajată a ICDPP că Trucă l-a cumpărat pe director, iar inc. Dicu Corina arată că pe Trucă Remus l-a cunoscut la directorul Horea Iliescu în birou, unde a venit pentru a lămurii situația.

Cu privire la *inculpat Dicu Corina* menționăm că, aceasta inițial și-a format opinia (corectă de altfel) că inculpatul Al României Paul Philippe nu are dreptul la retrocedare, apoi directorul Horea Iliescu a trimis-o la cabinetul avocatului Roșu Robert Mihăiță, unde după ce a discutat cu acesta, deși nu i s-au prezentat acte în completarea celor pe care ea și-a spus deja opinia, și-a schimbat punctul de vedere.

Totodată, aceasta știa că la data de 26.09.2008 "*expertiza*" nu era făcută, mai mult știa și că ceea ce întocmește inc. Stoian Ioan nici măcar nu reprezintă o expertiză. Inc. Stoian declară "*Doresc să menționez că am convenit cu directorul și Dicu să intitulez documentul expertiză întrucât trebuiau să o prezinte cred că în Consiliu deși în contract nu se menționa așa ceva.*"

În realitate am făcut o verificare a suprafeței revendicate și o delimitare în interiorul suprafeței deținute de institut. Eu așa am discutat cu conducerea institutului, respectiv să delimitez și să marchez terenul care rămânea la Institut."

Implicarea inc. Roși Robert Mihăiță în ajutarea membrilor C.A. la comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, rezultă din prezența sa împreună cu inc. Al

României Paul Philippe la ședința din 2 septembrie 2008, unde și-a prezentat punctul de vedere, le-a înmănat niște mape cu materiale și o broșură membrilor CA și deși cunoștea de existența Deciziei 1/1941 le-a ascuns celor din CA, existența acesteia și a asigurat prezenta unui avocat din cadrul SCA TZA la punerea în posesie.

Cu ocazia perchețiției la sediul SCA TZA s-a găsit procesul verbal al acestei ședințe intitulat "proiect", precum și Deciziunea 1/1941 cu bilețelul menționat.

În declarația sa, inculpata Dicu Corina arată că s-a dus la biroului inc. Roșu Robert Mihăiță, la cererea lui Horia Iliescu, deși astfel de "vizite" la reprezentanții beneficiarilor nu erau normale și culmea tocmai după o astfel de întâlnire și-a însușit exact punctul de vedere al avocatului roșu Robert Mihăiță.

Toate aceste aspecte demonstrează că inculpații complici și autori ai abuzului în serviciu au acționat coordonat.

Nota nr. 996 din 14 aprilie 2008 a fost comunicată și SCA TZA în data de 5 mai 2008, ceea ce conduce la concluzia că, există o înțelegere între inculpatul Roșu Robert Mihăiță pe de o parte și Horia Iliescu, Gheorghiță Dragomira și Dicu Corina pe de altă parte. ICDPP nu avea de ce să comunice și SCA TZA această adresă, care îl viza pe inculpatul al României Paul Philippe și care fusese deja comunicată acestuia din urmă.

Implicarea *inculpatului Al României Paul Philippe* în abuzul în serviciu rezultă din faptul că și-a confecționat acte pentru dovedirea calității de moștenitor, deși cunoștea de existența Deciziei 1/1941 (ne aflăm la un an după ce a descoperit această decizie), dar și faptul că are un proces de exequator pe rolul instanțelor din România. Chiar și cu aceste certificate de calitate de moștenitor obținute așa cum au fost ele obținute, inc. Al României Paul Philippe nu a reușit să facă legătura dintre Carol al II-lea și Elena Lupescu, acesta nu apărea în vreun certificat.

Cu privire la *inc. Sin Gheorghe*, secretar general al ASAS, acesta a solicitat ICDPP convocarea Consiliului de Administrație, deși nu avea atribuții în acest sens, așa cum au arătat martorii și cu ocazia audierii în apel.

Prin participarea sa la ședința din 2 septembrie 2008 împreună cu jurista Popescu Ileana le-a creat membrilor Consiliului de Administrație impresia că este de acord cu retrocedarea, singura condiție fiind aceea de a se efectua o expertiză care să delimiteze suprafața ASAS de cea solicitată de *inc. Al României Paul Philippe*.

Abuzul săvârșit la ICDPP de directorul Horia Iliescu și inculpata Gheorghică Dragomira este evident și datorită adresei trimise de martorul Hera Cristian în data de 12 septembrie 2008 Institutului, adresă prin care solicită expres să nu se întreprindă demersuri pentru înstrăinare, deoarece exista un dosar de fond funciar pe rol și o suprapunere de suprafețe.

Cu toate acestea, la ședința din 26 septembrie 2008 tot s-a votat cu majoritate pentru retrocedare. Singura care s-a abținut a fost martora Leaotă Elena, așa cum am precizat și anterior.

III. Aspecte cu privire la legea penală mai favorabilă.

Precizez că din punctul meu de vedere legea penală *mai favorabilă este legea veche* pentru inculpații *Truică Remus, Al României Paul Philippe, Andronic Dan, Marcovici Marius, Mateescu Lucian Claudiu, Roșu Robert Mihăiță, Tal Sielberstein, Benyamin Steinmetz și Chiriac Theodor* care sunt trimiși în judecată pentru concurs de infracțiuni, întrucât prin aprecierea globală a legii raportat la limitele și la sporul de pedeapsă, deși pedepsele sunt mai mari, sporul este facultativ, sens în care s-ar ajunge la o pedeapsă mai mică.

Pentru inculpații *Sin Gheorghe, Dima Niculae, Jecu Nicolae, Delcea Valentin, Moshe Agave, Gheorghiu Dragomira, Dicu Corina Teodora, Stoian Ioan, Mușat Apostol, Popa Caterina și Olteanu Gheorghe* legea penală mai favorabilă este legea nouă.

Astfel pentru infracțiunea de *abuz în serviciu contra intereselor publice* prevăzute de art. 248 raportat la art. 248¹ Cod Penal 1969 cu aplicarea art. 13² din Legea nr. 78/2000 limitele de pedeapsă sunt între 5 și 15 ani, iar termenul de prescripție conform art. 122 lit. b și art. 124 Cod Penal din 1969 este de 10 ani, plus jumătate 15 ani.

Pentru aceeași infracțiune în reglementarea nouă *art. 297 rap la art. 309 Cod penal cu aplicarea art. 13² Cod Penal* limitele de pedeapsă sunt de la 2 la 7 ani majorat cu jumătate de la 3 ani la 10 ani și 6 luni, plus încă o treime, pedeapsa este în final de la 4 la 14 ani, iar termenul de prescripție conform art. 154 lit. b și 155 Cod Penal este de 10 ani plus încă 10 adică 20 de ani.

Pentru infracțiunea de *asociere pentru săvârșirea de infracțiuni* prevăzută de *art. 323 alin 1 și 2 Cod penal din 1969* pedeapsa este de la 3 la 15 ani și aceasta nu depășește pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce a intrat în scopul asocierii, deci termenul de prescripție este cel general de 10 ani cel special de 20 ani (fapta se epuizează după ce a intervenit dublarea termenului special de prescripție în aprilie 2012).

În același timp, pentru infracțiunea de *constituirea unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 367 alin 1 și 2 Cod penal* pedeapsa este de la 3 la 10 ani, iar termenul de prescripție general este conform art. 154 lit. c Cod penal de 8 ani, iar cel special de 16 ani conform art. 155 alin 4 Cod penal.

În ceea ce îl privește pe *inc. Gostin Marin* acesta a săvârșit fapta în anul 2016 nu se pune problema legii penale mai favorabile, răspunde conform noului cod penal.

Cu privire la *inc. Ignatenko Nela (fostă Păvăloiu)*, aceasta a săvârșit complicitatea la abuz în serviciu în anul 2007 (Pădurea Snagov), pe vechea reglementare, iar infracțiunea de spălarea banilor în anul 2015, deci sub imperiul legii noi. Având în vedere dispozițiile *art. 10 din Legea nr. 187/2012*, dacă una din infracțiunile ce intră în concurs este săvârșită pe legea nouă, concursul urmează a se face conform legii noi, adăugând la acesta și faptul că limitele de pedeapsă conform legii noi sunt mai mici decât cele prevăzute de legea veche, pentru infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave și pentru aceasta urmează a se stabili o pedeapsă în conformitate cu legea noua.

*

*

*

B. În temeiul art. nr. 421 pct. 2 lit. a Cod proc. pen. solicitam admiterea apelului declarat de partea civilă RNP ROMSILVA, desființarea în parte a sentinței penale nr. 39 din data de 27.06.2019 pronunțată de Curtea de Apel Brașov și rejudecând admiterea acțiunii civile, desființarea celor două titluri de proprietate nr. 243/07.08.2007 – pentru 10 ha și nr. 246/31.08.2007 – pentru 36,78 ha pe numele inculpatului Al României Paul Philippe ca moștenitor al lui Carol al II-lea, precum și a hotărârilor Comisiei Județene Ilfov nr. 7/14.01.2004 și 1156/07.07.2006.

*

*

*

C. În temeiul art. nr. 421 pct. 1 lit. b Cod proc. pen. solicitam respingerea apelurilor declarate de inculpați ca nefondate.

1. SC Reciplia SRL

a) prima critică a apelantei vizează faptul că prima instanță s-a pronunțat pe altă situație de fapt, decât cea trimisă în judecată.

Răspuns: - actul de sesizare nu se reduce la ceea ce este redat în sinteză la secțiunea "în drept" sau "încadrare juridică", ci la situația concretă așa cum este aceasta deschită la "în faptul" sau "descrierea faptei" și cum se conturează în faza de judecată.

Din modul în care este descrisă fapta de trafic de influență rezultă în mod clar nu doar că inculpatul Truică Remus a promis că va interveni pe lângă factorii de decizie competenți să se pronunțe asupra retrocedărilor, ci și că acest lucru se va întâmpla într-un termen scurt.

Menționăm aici că tocmai acesta a fost motivul pentru care inc. Păvăloiu Nela a apelat și a preferat să cedeze "afacerea" inc. Truică Remus, respectiv faptul că Al României Paul Philippe era nemunțumit că deja trecuseră 1 an de la încheierea contractului de mandat și nu îi fuseseră eliberate titlurile de proprietate.

Solicităm să aveți în vedere că tocmai acest aspect l-a reținut și instanța de fond, la fila 81 primul paragraf din sentința penală atacată, luând în considerare transcriptul înregistrării declarației inc. Al României Paul Philippe, declarație ascultată în ședință publică. Deci promisiunea inculpatului Truică a fost că va interveni pe lângă factorii competenți și că poate obține retrocedarea bunurilor într-un termen scurt.

b) Apelanta solicită achitarea în temeiul art. 16 lit. a Cod proc. penală și în subsidiar în temeiul art. 16 lit. c.

Răspuns: - solicităm respingere acestui capăt de apel ca nefondat. SC Reciplia SRL a fost folosită pentru proiectul "prințul", nu a avut niciun fel de activitate anterior demarării proiectului, așa cu rezultă din acte de la dosar, iar

infracțiunea de trafic de influență a fost comisă în interesul său. În perioada noiembrie 2006 – mai 2010, reprezentant legal fost inc. Truică Remus, cum a reținut și instanța de fond, iar în continuare activitatea acesteia a fost preluată de inculpații Tal Sielberstein și Marcovici Marius.

Având în vedere că, persoana juridică își exercită voința juridică prin intermediul reprezentanților săi de fapt și de drept în funcție de situație, iar conform articolului 135 Cod Penal răspunderea persoanei juridice nu exclude răspunderea persoanei fizice, care a contribuit la săvârșirea aceleiași faptei, în mod corect a fost condamnată inculpata pentru trafic de influență.

Vă solicităm să aveți în vedere că activitatea de trafic de influență a societății a continuat prin Tal Silberstein și Marcovici Marius și așa cum am arătat aceasta trebuie trasă la răspundere penală pentru întreaga activitate infracțională până în 2013.

c) În ceea ce privește vinovăția inculpatei, aceasta a fost stabilită în mod corect de judecătorul fondului, iar situația martorului Dimofte Radu nu este similară cu cea a inculpatului Truică Remus așa cum susține apărarea.

Dimofte Radu nu a fost nicio clipă administrator de fapt sau de drept al SC Reciplus SRL și această societate nu și-a exprimat niciodată voința juridică prin intermediul acestui martor.

Din probele administrate rezultă în mod clar că cei 3 asociați israelieni au dorit ca prin cooptarea martorului Dimofte Radu în societate să își diminueze cheltuielile sau să își acopere o parte din pierderea creată de inculpatul Truică Remus care "a furat" bani de la ei.

d) o altă critică a apelantei este faptul că vinovăția sa a fost stabilită doar pe baza probelor indirecte.

Răspuns: - acesta aspect nu este real având în vedere modalitatea în care instanța de fond a reținut vinovăția inculpatului Trucă Remus reprezentant legal al societății.

Astfel instanța s-a sprijinit pe probe directe cum sunt: declarația inculpatului Al României Paul Philippe, interceptările dintre inculpatul Trucă Remus și Tal Sielberstein, din data de 16 octombrie 2008, interceptările dintre Trucă Remus și Benyamin Steinmetz din datele de: 8 mai 2008, 15 aprilie 2008, 22 octombrie 2007, pe denunțul penal nedepus (înscris în prezentul dosar penal) dar și pe probe indirecte respectiv: declarații de martori care au relatat ceea ce știau de la Al României Paul Philippe (cazul martorilor Poenaru Liviu, Mircea Andrei, Rădulescu Veronel, care au arătat ca au redactat plângerile penale după relatările inculpatului Al României Paul Philippe), toate acestea coroborate cu alte probe cum este declarația martorei Cuniță Mihaela care arată în ce context a fost cedat contractul dintre Păvăloiu Nela către SC Reciprli SRL, prin reprezentant Trucă Remus, dar și a martorei Alexandroiu Mihaela, a martorului Aparaschivei Cristian Relu, Bejenaru Andrei.

Cu privire la declarațiile prinților, instanța de fond a explicat de ce reține ca sincere *primele* declarații date în faza de urmărire penală, așa cum au fost ele retrase și pentru aceleași considerente vă solicităm și noi să le mențineți și să nu aveți în vedere declarațiile date de aceștia în apelul, decât în măsura în care se coroborează cu restul probelor. Se poate observa că inc. Al României Paul Philippe în fața instanței de apel "și-a amintit" doar ceea ce îl avantaja pe el și nu mai prezenta amintiri anterioare datei de 01.11.2006.

e) apărarea a inculpatei SC Reciplia SRL susține că ar fi intervenit prescripția răspunderii penale.

Răspuns: - în *primul rând*, perioada infracțională reținută de noi este 2006-2013, deci ar trebui să calculăm termenul de prescripție începând cu anul 2013.

Dacă ne limităm la fapta reținută de prima instanță, respectiv 2006-2008, (epuizarea traficului de influență la data de 15.01.2008, când se încheie ultimul contract de vânzare cumpărare prin care societatea dobândește bunurile revendicate) termenul special de prescripție curge din 15 ianuarie 2009 și este de 12 ani conform vechiului Cod Penal și de 16 ani conform Codului Penal nou, prin urmare răspunderea penală nu s-a prescris.

Termenul general de prescripție este de 8 ani indiferent de legea penală analizată, iar persoana juridică a devenit *suspectă*, așa cum a indicat și apărarea, la data de 8 decembrie 2015, prin urmare nici termenul general de prescripție nu se împlinise până la acest moment.

Conform articolului 122 alin 3 Cod Penal termenele de prescripție pentru persoanele juridice sunt identice cu cele pentru persoanele fizice, iar articolul face trimitere la termenele prevăzute de art. 122 Cod Penal vechi.

f) În ceea ce privește constatarea *nulității absolute* a interceptărilor efectuate în baza *mandatelor de siguranță națională* vă solicităm să aveți în vedere argumentele instanței de fond, care a analizat toate aceste interceptări prin prisma tuturor deciziilor C.C.R. pronunțate până la momentul soluționării cauzei în primă instanță, inclusiv cea pronunțată în prezentul dosar (Decizia nr. 802/2018), precum și de practica judiciară amintită în motivele scrise de apel, la care adaug Sentința penală 187 din 3 mai 2019, din dosarul nr. 4453/1/2015 al ÎCCJ, fila 46.

Având în vedere că, ulterior pronunțării sentinței atacate, s-a pronunțat *Decizia nr. 55/2020* Curtea Constituțională urmează a face aprecieri doar prin prisma acesteia.

În această decizie C.C.R. a constatat că ”dispozițiile art. 139 alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu privesc înregistrările rezultate ca urmare a efectuării activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți

fundamentale ale omului desfășurate cu respectarea prevederilor legale, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991”.

Prin urmare, această decizie este una *interpretativă* și nu una de neconstituționalitate ”clasică”.

Din considerente acestei decizii (considerente obligatorii *erga omnes* și care vin să susțină dispozitivul deciziei) rezultă că înregistrările efectuate de S.R.I. în baza Legii nr. 51/1991 pot fi folosite drept mijloc de probă în cauzele penale, cu condiția reglementării unei proceduri specifice aplicabilă în cazul contestării legalității acestora.

”55. Curtea constată că reglementarea posibilității conferirii calității de mijloc de probă înregistrărilor ce rezultă din activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului nu este însoțită de un ansamblu de norme care să permită contestarea legalității acestora în condiții de efectivitate. Prin simpla reglementare a posibilității conferirii calității de mijloc de probă acestor înregistrări, fără crearea cadrului adecvat care să confere posibilitatea contestării legalității acestora, legiuitorul a legiferat fără a respecta cerințele de claritate și previzibilitate.

...

57. Astfel, conferirea calității de mijloc de probă în procesul penal înregistrărilor rezultate în urma desfășurării activității specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, în temeiul Legii nr. 51/1991, se poate realiza numai în măsura în care această reglementare este însoțită de o procedură clară și explicită referitoare la verificarea legalității acestui element”.

Deși Decizia nr. 55/2020 a fost publicată în data de 17.06.2020 legiuitorul nu a intervenit în termen de 45 de zile pentru a completa dispozițiile legale.

Pe de o parte, pasivității legiuitorului în a legifera nu poate conduce la ”sanționarea” organelor de urmărire penală cu consecința nerespectării principiului aflării adevărului, în sensul constatării unei nulități absolute și excluderii probelor obținute în mod legal, așa cum rezultă din mandatele de siguranță națională declasificate. Până la proba contrară mandatele emise de

Înalta Curte de Casație și Justiție sunt legale, așa cum au constatat și judecătorii de cameră preliminară prin încheierea nr. 1531/12 decembrie 2016.

*Pe de altă parte, Curtea Constituțională a pronunțat decizii de declarare a neconstituționalității a altor dispoziții legale, iar în cadrul acestor decizii a stabilit că până la intervenția puterii legislative, **organele judiciare trebuie să aplice în mod direct Constituția și C.E.D.O. conform jurisprudenței deja create de Î.C.C.J.***

Un exemplu în acest sens este *Decizia C.C.R. nr. 236/2020* referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.246 și art.248 din Codul penal din 1969, ale art.297 alin.(1) din Codul penal, ale art.114 alin.(2) și ale art.118 din Codul de procedură penală, precum și ale art.132 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în care la par. 84 s-a statuat: *"Până la adoptarea soluției legislative corespunzătoare, ca o consecință a prezentei decizii de admitere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere și dispozițiile art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, Curtea reține că, în vederea asigurării dreptului la tăcere și neautoincriminare al martorului, **organele judiciare urmează să aplice în mod direct dispozițiile art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1) și art. 23 alin. (11) din Constituție** (a se vedea, cu privire la aplicarea directă a Constituției, Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, Decizia nr. 186 din 18 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 16 mai 2000, Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 6 ianuarie 2016, Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, Decizia nr. 24 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 12 aprilie 2016, paragraful 34, Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, paragraful 37, Decizia nr. 321 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 20 iulie 2017, paragraful 28)."*

Pe cale de consecință, în această cauză dedusă judecătii, până la adoptarea soluției legislative corespunzătoare instanța trebuie pe de o parte să aplice în mod direct dispozițiile art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1) și art. 23 alin. (11) din

Constituție, care reglementează accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare al părților, dar și să respecte principiului aflării adevărului consacrat în art. 5 din Codrul de proc. penală, iar pe de altă parte să permită contestarea legalității mijloacelor de probă obținute potrivit Legii nr. 51/1991, verificând legalitatea administrării lor ca probe în procesul penal.

Mai mult, precizăm că în jurisprudența Î.C.C.J. au existat situații în care *în lipsa unui cadru legislativ, instanța supremă a fost nevoită să se pronunțe* direct în baza Deciziei C.C.R. nr. 244/2017, a Constituției și a C.E.D.O. soluționând căi de atac intitulate generic *"contestații"* împotriva unor încheieri pronunțate de judecătorii de drepturi și libertăți, care nu aveau reglementată vreo cale de atac.

În acest sens menționăm încheierea nr. 62/17.10.2017 pronunțată în dosarul nr. 4821/1/2015 al Î.C.C.J. (vizând interceptările efectuate în baza art. 139 Cod proc. pen) și încheierea nr. 51/06.12.2018 pronunțată în dosarul nr. 2870/1/2018 al Î.C.C.J. (vizând obținerea de date de trafic și de localizare prelucrate de furnizorii ... în baza art. 152 Cod proc. pen), ambele după respingerea excepțiilor de inadmisibilitate și tardivitate a căii de atac, dar și încheierea nr. 30/30.10.2020 pronunțată în dosarul nr. 2871/1/2018 al Î.C.C.J. (vizând obținerea de date privind tranzacțiile financiare în baza art. 146¹ Cod proc. pen).

În cadrul primei încheieri mai sus menționată la f. 5 "Înalta Curte a reținut că *art. 13 din Convenție deschide posibilitatea titularilor drepturilor și libertăților pe care aceasta le garantează să ceară autorităților naționale să înlăture orice încălcare a acestora prin intervenția lor directă*, înainte de a se recurge la protecția internațională. Instanța de contencios european a statuat în mod constant că textul „garantează existența în dreptul intern a unui recurs ce permite invocarea, în substanță, a drepturilor și libertăților consacrate de Convenție. El are ca o consecință directă impunerea existenței unui „recurs intern” prin care instanța națională este investită cu examinarea conținutului plângerii” (CEDH, 21 februarie 1986, *James și alții contra Regatului Unit*, §84; CEDH, 8 iulie 1986, *Lithgow și alții contra Regatului Unit*, §205)” .

Prin încheierea din data de 08.11.2018 pronunțată în dosarul nr. 2870/1/2018 la f. 4-5 Înalta Curte a reținut "(...) chiar dacă legea nu prevede expres o cale de atac împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a autorizat, în procedura reglementată de art. 152 C.pr.pen., obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, respectiv a datelor de trafic, de identificare și de localizare a echipamentului, *Înalta Curte apreciază că în cauză devin incidente dispozițiile art. 21 alin. 1 din Constituția României, potrivit cărora orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, și cele ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, în conformitate cu care orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale".

De altfel, și anterior acestei decizii a C.C.R., instanțele se pronunțau pe legalitatea emiterii încheierilor I.C.C.J. ce au stat la baza emiterii mandatelor de siguranță națională sens în care menționăm încheierea definitivă nr. 348/CP/17 octombrie 2019 pronunțată de judecătorii de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, în dosar nr. 48990/3/2017/a1, încheierea definitivă din 4 aprilie 2019 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București în dosar nr. 22120/3/2018/a1, încheierea nr. 32/C din data de 17.04.2017, dosar nr. 4761/1/2015/a1.1 și nu în ultimul rând încheierea de cameră preliminară nr. 1531/C/12.12.2016 pronunțată chiar în prezentul dosar.

Prin urmare, având în vedere deciziile C.C.R. și practica Î.C.C.J. mai sus enumerate constatăm că instanța de față, dacă constată că în cauză nu există autoritate de lucru judecat vis-a-vis de încheierea nr. 1531/C/12.12.2016 are posibilitatea să analizeze legalitatea încheierilor, care au stat la baza emiterii mandatelor aplicând direct Decizia C.C.R. nr. 55/2020, Constituția și C.E.D.O. și nu se află în situația previzionată de Curtea Constituțională în par. 54 și anume

aceea de instanță inferioară în grad față de cea care a emis mandatul, deoarece apelul se află pe rolul Î.C.C.J.

Totodată, vă solicităm să aveți în vedere că în tot cuprinsul Deciziei 55/2020, se vorbește exclusiv de verificarea legalității încheierilor, care au stat la baza emiterii mandatelor de siguranță națională și nu a temeiniciei acestora. În prezentul dosar s-a procedat la declasificarea parțială a încheierilor, care au stat la baza emiterii mandatelor de siguranță națională, prin urmare considerăm că instanța are posibilitatea să se pronunțe, așa cum a stabilit Curtea Constituțională.

În ultimă instanță, în situația în care veți trece la analiza legalității acestor încheieri, vă solicităm să aveți în vedere că apărarea inculpaților (cu excepția apărătorului lui Tal Sielberstein, Benyamin Steinmetz și Moshe Agave) nu a formulat o cerere de acces la documente clasificate, iar cei care au formulat cerere în fața instanței de apel nu au făcut dovada că posedă certificat ORNISS (chiar au menționat expres că nu posedă un astfel de certificat), prin urmare nu există în cauză un refuz din partea autorității emitente sau a completului de judecată de acces la acestea, astfel încât invocarea necunoașterii îi este în condițiile date imputabilă apărării.

În ceea ce îl privește pe apărătorul inc. Tal Sielberstein, Benyamin Steinmetz și Moshe Agave acesta a avut acces la încheierile menționate, iar în faza judecătii în fond, a avut loc o ședință nepublică în cadrul căreia s-a discutat pe baza încheierilor, aspect pe care ni l-a adus la cunoștință.

Totodată, *inculpații au contestat în cursul cercetării judecătorești la fond autenticitatea interceptărilor*, iar în urma expertizei realizate s-a constatat că acestea nu au suferit modificări (ștersături, adăugiri, tăieri, etc).

Păstrarea încheierilor în formă clasificată și, prin aceasta, imposibilitatea de a cunoaște care a fost în concret riscul la adresa securității naționale, care a

justificat emiterea mandatelor aflate în discuție, nu echivalează cu concluzia că aceasta s-a făcut în mod ilegal, cu consecința excluderii probelor astfel obținute.

Ca *prezumție simplă* menționez că, atât timp cât Decizia 802/2018 a fost pronunțată în prezenta cauză, dar judecătorul fondului, care a văzut încheierile emise în baza Legii nr. 51/1991, nu a exclus aceste interceptări, singura concluzie ce poate fi trasă este, că acestea fie nu au avut ca temei art. 3 lit. f teza "*ori altor asemenea interese ale țării*" ori au avut la bază mai multe teze, din care cel puțin una este în continuare în conformitate cu constituția.

2. Marcovici Marius

- nu o să insist asupra apelului acestui inculpat, deoarece este clar că viziunea DNA și cea a apărării cu privire la calitatea de moștenitor a inculpatului Al României Paul Philippe este diferită, prin urmare argumentele noastre pentru solicitarea de condamnare a inc. Marcovici Marius sunt identice cu cele pentru respingerea apelului declarat de acesta;

- singura precizare pe care dorim să o facem raportat la motivele de apel ale acestuia este că, vis-a-vis de infracțiunea de constituire grup infracțional organizat, din declarațiile martorilor și ale inculpaților rezultă că Marcovici Marius se cunoștea cu inculpatul Tal Sielberstein și avea o relație apropiată cu acesta anterior lunii mai 2010, când i-a luat locul oficial inculpatului Trucă Remus.

3. Al României Paul Philippe

a) în ceea ce privește capătul de apel prin care prin care se solicită *excluderea interceptărilor realizate în temeiul art 142 alin 1 teza finală Cod Procedură Penală*, deoarece acestea ar fi fost realizate de SRI

Răspuns: - solicităm respingerea acestei cereri ca nefondată cu toate argumentele reținute de judecătorul de fond în sentința apelată și ținând cont de

corespondența dintre DNA și Curtea de Apel Brașov, precum și dintre Curtea de Apel Brașov și SRI.

b) se solicită achitarea inculpatului în temeiul art. 16 litera b teza I cod procedură penală

Răspuns: - respingerea cererii ca nefondată, deoarece din întreg materialul probator rezultă că inculpatul Al României Paul Philippe era disperat să obțină bunurile revendicate pe orice cale. Acesta începuse să facă demersuri încă din anul 2002, când a apelat la primarul Birit Teodor și inc. Gostin Marin, în anul 2005 a "întâlnit-o" pe inculpata Păvăloiu Nela, care a început se descurce, dar nu suficient de repede pentru prinț, motiv pentru care a fost pus în continuare, în legătură cu inculpatul Trucă Remus.

Susținerile inculpatului Al României Paul Philippe și a martorei A României Lia că au fost amenințați de procuror sau că s-a pus presiune pe ei cu ocazia primelor audieri, nu pot fi avute în vedere pentru retractarea declarațiilor.

Pe lângă faptul că declarațiile au fost date în prezența apărătorului ales, cu traducător, între prima declarație și cea de a doua a trecut o perioadă de peste șase luni, procurorul nu este același, iar în declarațiile din ianuarie 2006 inculpatul și martora își nuanțează susținerile, pentru că, abia atunci, și-au dat seama că declarațiile lor probează nu doar traficul de influență, ci și cumpărarea de influență, iar ei nu se află în situația în care să fi încunoștiințat organele judiciare înainte ca acestea să se autosesizeze sau să fie sesizate, pentru a beneficia de cauza de nepedepsire.

În fața instanței de apel inculpatul și martora și-au retractat declarațiile din faza de urmărire penală, dar trebuie observant că de data aceasta interesul retractării este și mai mare, având în vedere că deja inc. Al României Paul Philippe vine din fond cu o condamnare pentru cumpărare de influență. Așa se explică și faptul că inculpatul are amintiri doar din 1 nov. 2006 spre present, iar soția sa a susținut că și la urmărire penală a declarat același lucru, dar procurorul a

consemnat altceva. Acest lucru este imposibil, deoarece martora a fost audiată cu traducător și în prezența apărătorului ales, prin urmare nu era posibil ca procurorul să consemneze altceva, iar pe de altă parte procurorul nu avea de unde să cunoască detaliile despre ceea ce a relatat martora.

Cât privește încercarea de a sugera că martorii av. Togan Liviu, Mircea Andrei și Rădulescu Veronel i-au sfătuit greșit, aceștia nu au făcut decât să răspundă solicitărilor clienților lor și să ofere soluții problemelor acestora.

Cât privește ceilalți martori audiați în fața instanței de apel, aceștia și-au menținut declarațiile, iar pentru nuanțările sau retractările realizate nu au dat explicații credibile.

În ceea ce privește declarația martorei Alexandroiu Mihaela data în fața instanței de apel, în care aceasta susține că nu a fost amenințată la Primăria Snagov și că nu ea a fost cea care a intrat în primărie, ci inc. Al României Paul Philippe, acesta este total necredibilă având în vedere că inculpatul nu vorbea bine românește și nici nu știa ce ar trebui să solicite de la primărie, pentru a vedea dacă Pădurea Snagov se mai află în proprietatea SC Reciplia SRL.

Mai mult, martora, încearcă să mute această vizită de la Primăria Snagov din 2010-2011 (când s-a deplarat însoțită de inculpat acolo), în 2013-2014. Această variantă oferită de martoră în apel, vine să contrazică restul afirmațiilor pe care și le menține. Dacă acceptăm varianta prezentată în faza de apel de martoră, există o frântură logică în declarație, deoarece inculpatul Al României Paul Philippe a aflat de vânzarea Pădurii Snagov și a Fermei Băneasa în 2010, dar nu a crezut-o pe martora Alexandroiu Mihaela, până ce aceasta nu i-a arătat dovezi concrete, adică contractele de vânzare cumpărare prin care SC Reciplia SRL a înstrăinat o parte din terenuri, precum și extrasele de carte funciară.

Martora a făcut rost de aceste acte apelând la o firmă de cadastru, care le-a obținut în copie conformă cu originalul de la OCPI – BCF Ilfov și al cărui nume nu a vrut să îl dezvăluie la urmărire penală din ”motive lesne de înțeles”.

În ceea ce privește condițiile prevăzute de textul incriminator, respectiv că pentru infracțiunile de trafic și cumpărare de influență trebuie indicați funcționarii asupra cărora urmează să se intervină, această condiție este îndeplinită. Inc. Trucă Remus a indicat expres instituțiile la care urmează să își trafice influența, de altfel reală, aspect reținut și de prima instanță pe baza probelor administrate.

4. Andronic Dan

a) acesta solicită schimbarea temeiului de achitare în art 16 lit. a Cod Procedură Penală

Răspuns: - având în vedere susținerile noastre pentru condamnarea inculpatului considerăm că acestea sunt tot atâtea motive pentru respingerea acestui capăt de apel.

b) cu privire la momentul comiterii faptei, apărarea inc. Dan Andronic a făcut referire la decizia HP 5/2019 și a adus în discuție momentul *primului folos*.

Răspuns: - menționăm că HP 5/2019 vizează *infracțiuni de rezultat* în cadrul cărora prejudiciul se produce la diverse momente în timp. Acest HP *nu* este aplicabil în cazul *infracțiunilor de pericol*, așa cum este infracțiunea pentru care inculpatul a fost trimis în judecată complicitate la trafic de influență.

c) cu privire la excluderea interceptărilor realizate în baza mandatelor de siguranță națională, am răspuns mai sus când am analizat apelul SC Reciplia SRL (1.e), iar cu privire la cele realizate în baza art. 142 alin. 1 teza fin. Cod proc. Penală, am făcut trimitere la argumentele din sentința penală, când am analizat apelul inc. Al României Paul Philippe (3.a).

d) cu privire la solicitarea de excludere a probator rezultate în urma percheziției informatice urmează a răspunde, când vom analiza apelul inculpatului

Mateescu Lucian, deoarece acestea sunt comune și au fost susținute doar de apărătorul celui din urmă.

e) cu referire la *broșura* scoasă împreună cu Al României Paul Philippe și A României Lia singurul aspect pe care doresc să îl adaug este faptul că, la data de 2 septembrie 2008, când inculpatul Al României Paul Philippe împreună cu inculpatul Roșu Robert Mihăiță s-au prezentat la ședința CA al ICDPP, această broșură exista, pentru că ea a fost înmănată membrilor Consiliului de Administrație, prin urmare apartenența inculpatului Andronic Dan la grup este anterioară acestui moment.

5. Ignatenko Nela (fostă Păvăloiu).

a) inculpata solicită achitarea pentru infracțiunea de *spălare de bani* în temeiul art. 16 lit. a Cod proc. penală cu motivarea că DNA a trimis-o în judecată pentru o faptă din 2008 și judecătorul de fond ar fi condamnată pe o altă faptă din 2015.

Răspuns: - această susținere a apărării este eronată, atât la capitolul "în fapt", cât și la capitolul "în drept" este descrisă faptă săvârșită de inculpata Păvăloiu Nela în anul 2015, constând în aceea că a adus terenul, pe care l-a "cumpărat" în 2008 de la SC Reciplia SRL, prin intermediul SC Ilko Star SRL, ca aport la capitalul social al SC Mercur Commerce Internațional SRL (firma fiicei sale), prin urmare judecătorul fondului s-a pronunțat fix pe fapta pe care parchetul a trimis-o în judecată.

În ceea ce privește fapta de *spălare de bani* săvârșită în anul 2008, inculpata a primit o soluție de clasare prin rechizitoriu, soluție care a rămas definitivă.

b) cu privire la susținerea inculpatei că transferul bunului s-a realizat în mod transparent și nu cu scopul ascunderii provenienței acestuia.

Răspuns: - din probele administrate rezultă fără dubiu că aducerea ca aport la capitalul social al SC Mercur Commerce International SRL, a terenului deținut de SC Ilko Star SRL s-a realizat cu scopul ascunderii provenienței sale, acest lucru cu atât mai mult cu cât, la data transferului, deja erau început cercetările în prezentul dosar.

Dacă inculpata rămânea în pasivitate și continua acea ”posesie netulburată de opt ani de zile” la care a făcut referire apărarea nu ar fi fost azi inculpată deoarece fapta din anul 2008 se prescrisese.

c) cu privire la susținerile ulterioare ale apărării inculpatei menționăm că autorul infracțiunii de *spălare de bani* prev. de art. 29 lit. a din legea 656/2002 la data comiterii faptei (azi Legea 129/2019, art 49 lit. a identic) nu trebuie să fie diferit de autorul infracțiunii predicat.

Deoarece inculpata Nela Păvăloiu a primit clasare pe infracțiunea de trafic de influență a cărei autorare era, știa foarte bine că bunul provine din săvârșirea de infracțiuni, respective în urma intervențiilor făcute de ea prin intermediul martorului Rădulescu Cristache asupra angajaților Primăriei Snagov. Totodată, a ajutat la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, și cunoștea și intervențiile inculpatului Trucă Remus, la care a apelat și căruia i-a cedat marea parte a ”afacerii” tocmai pentru că ea s-a ”împotmolit” la un moment dat, în refuzul de punere în posesie al angajaților Ocolului Silvic.

De asemenea, pentru a condamna autorul infracțiunii de spalare de bani, nu trebuie ca anterior să fi fost condamnați autorii infracțiunilor premise, aspect stabilit atât prin decizia HP 16/2016, cât și prin Decizia CCR nr.418/2018.

d) în ceea ce privește solicitarea de a înlătura fizic de la dosar declarația de martor a inc. Păvăloiu Nela.

Răspuns: - solicităm respingerea acestei cereri ca nefondată, deoarece încă de la prima declarație dată în calitate de suspect, aceasta a arătat că își menține

declarația dată ca martor și că dorește să o completeze. În continuare, inculpata Păvăloiu Nela nu se contrazice în susțineri, ci pur și simplu reia unele aspecte și le completează.

Eliminarea fizică din dosar a unei declarații de martor, direct în fața apelului nu este prevăzută de nicio dispoziție legală și nici nu s-a stabilit în vreo hotărâre CCR acest lucru.

6. Chiriac Theodor

a) acesta solicită achitarea pentru săvârșirea infracțiunii de *participație improprie la spălare de bani* în temeiul art. 16 lit. a Cod Procedură Penală

Răspuns: - în primul rând, din probele administrate a rezultat în mod clar că inculpatul s-a folosit de familie Matei Marian și Maria pentru a primi mita de la SC Reciplia SRL, 1.000 mp din Pădurea Snagov, iar la scurt timp a vândut acest teren obținând suma de 50.000 de euro.

Ambii martori au arătat că nu au plătit nici un preț când au fost la notar să semneze contractele de vânzare cumpărare, nici când au cumpărat, nici când au vândut, nu au negociat cu nimeni nimic, au acceptat să cumpere în numele lor acest teren, deoarece inc. Chiriac Theodor le-a spus că se află între o situație de incompatibilitate prin prisma funcției avute. În urma ajutorului dat, fam. Matei Marian și Maria a primit suma de 5.000 euro de la inc. Chiriac Theodor.

Inculpatul Chiriac Theodor nu poate susține că, nu știa că bunul provine din săvârșirea de infracțiuni, chiar el este autorul infracțiunii de luare de mită, pentru care a primit clasare încă din faza de urmărire penală, deoarece a intervenit prescripția răspunderii penale, soluția a rămas definitivă.

Toi el este și autor al infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut un folos pentru sine sau pentru altul cu consecințe deosebit de grave și chiar dacă nu a fost condamnat la fond pentru această infracțiune, așa cum am arătat mai sus, nu este obligatoriu ca autorul infracțiunii predicat să fie condamnat pentru a se putea reține și trage la răspundere penală autorul infracțiunii de spălare

de bani, iar în variant de la lit. a) a art. 29 din Legea nr. 656/2002, autorul celor două infracțiuni poate fi aceeași persoană.

7. Mateescu Lucian

a) o primă solicitare este excluderea interceptărilor realizate în prezenta cauză, ca urmare a Deciziei nr. 302/2017 CCR.

Răspuns: - judecătorul din cadrul Curții de Apel Brașov a analizat solicitarea de excludere inclusiv prin prisma acestei decizii și a ajuns la concluzia corectă din punctul nostru de vedere, că acestea nu trebuie excluse.

b) inculpatul solicită excluderea probelor obținute în urma percheziției informatice, deoarece aceasta nu ar fi fost realizată de specialiști din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, ci de ofițer de poliție judiciară.

Răspuns: - așa cum rezultă din nota noastră depusă la data de 9 mai 2019 la dosarul de fondal al Curții de Apel Brașov, cautarea și descoperirea efectivă a probelor s-a realizat de specialiști în prezența apărătorilor aleși ai inculpatului, în termenul prevăzut în autorizația de percheziție. Ulterior ceea ce au făcut ofițerii de poliție judiciară, după această perioadă înscrisă în autorizațiile de percheziție, a fost doar listarea în format letric a acelor probe descoperite în timpul percheziției informatice, probe pe care procurorul le-a considerat relevante în cauză.

Ofițerii de poliție judiciară au realizând acest lucru în baza delegării primite de la procurorul de caz.

Nu ne află în situația din dosarul nr. 2999/1/2018 menționat de apărare, când într-adevăr căutarea s-a făcut după expirarea mandatelor, într-un alt dosar penal, după alte cuvinte de căutare, la indicațiile altui procuror, în condițiile în care se cerceta o altă faptă.

Ne aflăm în situația în care cu ocazia copierii mijloacelor electronice aparținând inculpaților, s-a efectuat și căutarea propriu-zisă pe baza cuvintelor

indicate de procuror și descoperirea probelor, copierea acestora pentru ca ulterior să se listeze doar acele aspecte care interesează prezenta cauză.

c) cu privire la solicitarea inculpatului de a constata că singura care vorbește de prezența sa, în data de 22 decembrie 2011, în casa prinților este martora A României Lia, iar pe înregistrarea ambientală nu apare vocea inculpatului, admitem faptul că dacă în urma analizării întregului material probator există un dubiu cu privire la participarea acestuia la întâlnirea din 22 decembrie 2011 din casa prinților, atunci acesta trebuie să îi profite lui Mateescu Lucian.

Totuși, din probele administrate rezultă că și ulterior aceste întâlniri autorii traficului de influență i-au făcut promisiuni cumpărătorului, săvârșind faptă în modalitatea promisiunii, iar inculpatul Mateescu Lucian i-a ajutat.

Mateescu Lucian este trimis în judecată pentru complicitate la trafic de influență, prin urmare nu trebuie să îi promită personal inc. Al României Paul Philippe că va intervine la diverse instituții în vederea obținerii unor bunuri, ci este suficient să fii făcut acte de ajutare a autorilor Tal Sielberstein, Roșu Robert Mihăiță sau chiar acte de ajutare a complicei Marcovici Marius.

Așa cum am aratat în cursul apelului nostrum participarea sa la traficul de influență rezultă din convorbirile telefonice din perioada ianuarie 2012-2013, prin urmare urmează a răsunde pentru această perioadă.

d) o altă problemă ridicată de apărarea inculpatului este legată de solicitarea noastră de schimbare a încarării juridice în art. 367 alin. 1 și 2 Cod penal, ținând cont că, la momentul aderării inculpatului la grup (octombrie 2011), cele două infracțiuni cu consecințe deosebit de grave, care atrag incidența alin. 2 erau deja comise (07.08.2007 Snagov și 26.09.2008 Băneasa), prin urmare acestuia nu i-ar fi aplicabil și alin 2.

Răspuns: - și în cazul inculpatului Mateescu Lucian poate fi reținut alin. 2 al art. 367 Cod penal pentru următoarele motive: la momentul aderării la grup acesta

știa din cine e format grupul, i s-a făcut o trecere în revistă cu privire la ce scop are grupul, i s-a adus la cunoștință că deja s-au obținut cele două imobile Snagov și Băneasa și cunoștea valoarea acestora, iar așa cum este bine cunoscut din doctrină și practica judiciară în cadrul unui grup infracțional organizat nu este necesar ca toți membrii să se cunoască între ei sau ca toți membrii să știe exact cine ce face în cadrul grupului, ci este suficient să fie conștient că face parte din acel grup.

Dacă totuși opinia instanței este că încadrarea juridică în ceea ce îl privește pe acest inculpat este art. 367 alin. 1 Cod penal, solicităm să constatați că termenul de prescripție a început să curgă de la momentul la care grupul nu a mai ființat și acesta nu este împlinit, nici în conformitate cu codul penal vechi, nici în conformitate cu codul penal nou.

8. Trucă Remus

a) o primă solicitare este de excludere a interceptărilor, iar răspunsul nostru este cel precedent.

b) o a doua solicitare este achitarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență în temeiul art 16 lit. a Cod Procedură Penală

Răspuns: - solicităm respingerea acestui capăt de apel ca nefondat, având în vedere că infracțiunea de trafic de influență săvârșită de acesta este probată dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Apărarea susține că martorul Aparaschivei Cristian Relu era certat cu inculpatul Trucă Remus în perioada 2006-2007, perioadă la care a făcut referire în declarația sa, prin urmare nu avea de unde să știe ce demersuri făcea inculpatul.

Chiar dacă martorul a fost certat în această perioadă cu Trucă Remus, după o perioadă relațiile dintre ei s-au reluat, sens în care Trucă Remus i-a povestit modalitatea în care a procedat pentru a obține retrocedarea Pădurii Snagov și a Fermei Băneasa.

Martorul arată că s-a aflat și el la Nisa, împreună cu Truică Remus și directorul Horia Iliescu pe iahtul inculpatului, prin urmare unele lucruri le-a perceput în mod direct.

c) cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție pentru infracțiunea de trafic de influență suntem de acord că atât în doctrină cât și în practică există două opinii:

- o opinie este în sensul că termenul de prescripție începe să curgă de la promisiune, indiferent de modalități ulterioare de comitere a faptei mai au loc și
- o altă opinie este în sensul că termenul curge de la primire, primirea fiind, de regulă ulterioară promisiunii.

Împărțim acest din urmă punct de vedere, deoarece modalitățile alternative de comitere a infracțiunii, au relevanță penală fiecare în parte și toate trebuie luate în considerare atunci când este analizată infracțiunea.

Atunci când se comit mai multe dintre modalități alternative de comitere ale unei astfel de infracțiuni, așa cum am precizat și la început (în apelul propriu) din punctul nostru de vedere, infracțiunea de trafic de influență are și un moment al epuizării sale și de la acest moment începe să curgă termenul de prescripție.

Aceste observații sunt valabile și pentru infracțiunea de spălare de bani având în vedere că și aceasta este o infracțiune cu modalități alternative de comitere, așa cum a statuat ÎCCJ prin HP 16/2016.

Acum, fie că veți ajunge la concluzia că inculpatul a comis fapta până la sfârșitul anului 2009, fie că veți lua în considerare ultima modalitate alternativă avută în vedere și de judecătorul fondului (15.01.2009), infracțiunea nu este prescrisă și prin urmare nu se pune problema încetării procesului penal.

d) apărarea mai susține că infracțiunea predicat nu ar exista, iar transferul nu s-a făcut cu scopul ascunderii, ci pentru garantarea unui credit.

Răspuns: - cele anterior expuse cu privire la infracțiunea predicat rămân valabile, iar faptul că inculpatul a trecut terenurile pe numele unor interpuși și a garantat cu ele mai multe credite la BRD, obținând astfel importante sume cash demonstrează tocmai faptul că intenția acestuia a fost încă de la început de a pierde urma bunurilor obținute prin săvârșirea de infracțiuni.

Martorii proprietari de drept ai terenurilor, care au luat credite de la BRD și au garantat cu acestea, au arătat că banii de la bancă au fost remiși inc. Truică Remus, iar faptul că cel care a dorit ascunderea bunului obținut prin săvârșirea de infracțiuni, a urmărit în același timp și să obțină bani cash nu poate duce la exonerarea de răspundere penală a acestuia.

Totodată, faptul că ulterior banca și-a satisfăcut creanța prin valorificarea terenurilor, iar crediturile ar fi fost acoperite, nu are relevanță, din punct de vedere al condițiilor de incriminare a infracțiunii de spălarea banilor.

e) apărarea inculpatului a solicit și achitarea pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită (directorului Horea Iliescu).

Răspuns: - din probele administrate atât în faza de urmărire penală, cât și în fond și în apel rezultă în mod cert că directorul Horea Iliescu a primit drept mită servicii de cazare la Nisa în valoare de 1.500 de euro, de la inculpatul Truică Remus.

Apărarea face referire la faptul că parchetul nu a probat și primirea unor bani într-un cont din Elveția pe numele fiicei directorului Horia Iliescu. Având în vedere că acest lucru nu s-a probat, nu face să dispară această infracțiune, ci doar să se reducă cuantumul mitei date și primite, dar ea rămâne tot mită luare și dare de mită.

De asemenea, apărarea încearcă să sugereze că fapta comisă de directorul Horea Iliescu este *primire de foloase necuvenite*, deoarece excursia a fost ulterioară retrocedării, iar fapta corelativă a inc. Truică Remus ar fi o *dare de foloase necuvenite*, faptă neincrimată penal conform vechilui cod.

Menționăm că și în reglementarea anterioară infracțiunea săvârșită de Horia Iliescu este tot luare de mită, deoarece înțelegerea frauduloasă dintre cei 2 a fost anterioară excursiei primate drept mită.

Astfel, din convorbirea telefonică dintre Truică Remus și Horia Iliescu, convorbire ce are loc în 12 septembrie 2008, rezultă faptul că înțelegerea acestora era anterioară momentului Horia Iliescu își încalcă atribuțiile de serviciu votează și ulterior dispune emiterea titlului de proprietate (26.09.2008.)

Motivul pentru care nu a existat un flagrant la momentul dării banilor sau bunurilor, așa cum ar fi droit apărarea, este pe de o parte faptul că organele judiciare au aflat mult ulterior săvârșirii faptei despre aceasta, iar pe de altă parte mita nu s-a dat prin predarea fizică a banilor sau a unor bunuri, ci a constat în plata cazării la hotel pentru 4 persoane (Horea Iliescu și familia sa).

Contrar celor susținute de apărare nu rezultă din nicio probă implicarea SRI în efectuarea actelor de urmărire penală, cu atât mai puțin cu cât la nivelul anului 2008, nu era încheiat nici un protocol între Ministerul Public și SRI (protocol 2009).

Mai mult, DNA a primit interceptările telefonice în perioada 2015-2016, de la SRI, atunci când prezentul dosar se afla deja în cursul urmăririi penale, prin urmare nu avea cum să lucreze în echipe comune cu șase-șapte ani înainte de a fi sesizată.

f) un alt argument al apărării pentru a solicita achitarea este faptul că legile de retrocedare a deroga de la dreptul comun.

Răspuns: - suntem de accord că acestea derogă de la dreptul comun, dar doar în ceea ce privește *modalitatea de acceptare a unei moșteniri* (aceasta se face prin simpla cerere de retrocedare) și respective *termenul de acceptare al moștenirii* (termen stabilit de fiecare lege în parte).

În schimb, aceste legi în niciun caz nu deroaga de la regula de drept comun, conform căreia lui *de cuius* se vine în în ordinea claselor de moștenitori și în cadrul unei clase de moștenitori, în ordinea gradelor.

Așa cum am arătat deja Al României Paul Philippe era moștenitor din clasa I, dar de gradul 2, în raport cu fostul Rege Mihai I și Carol Mircea Grigore Lambrino. Având în vedere faptul că tatăl său a trăit până în 27 ianuarie 2006, acesta nu putea să accepte moștenirea lui Carol al II-lea, prin simpla cerere de retrocedare și cu atât mai puțin nu putea beneficia de dreptul de acrescământ.

Cel care ar fi putut beneficia de acest drept de acrescământ ar fi fost tatăl său, dacă ar fi formulat cereri de retrocedare, deoarece este adevărat că fostul Rege Mihai I nu a dorit să revendice Pădurea Snagov și Ferma Băneasa, considerând că oricum nu mai erau în proprietatea familiei regala, la momentul în care a abdicat.

Mai menționăm o dată că termenul prevăzut de Legea 247/2005 a expirat în 30 noiembrie 2015, moment în care Carol Mircea Grigore Lambrino era încă în viață și nu formulase nicio cerere de retrocedare, prin urmare Al României Paul Philippe nu avea a chui moștenire să o accepte. Rezultă în mod cert că nici după pronunțarea hotărârii de exequatur (2012), inculpatul Al României Paul Philippe nu avea ce drept să își consolideze.

g) apărarea mai susține că art. 6 din Legea 10/2001 ar permite retrocedarea direct terenurilor expropriate, direct din domeniul public al statului, fără trecerea lor mai întâi în domeniul privat.

Răspuns: - această interpretare a apărării este nereală, deoarece Legea 10/2001 se completează cu Legea 213/1998, care a stabilit că proprietatea publică este inalienabilă, insesizabilă și imprescriptibilă.

9. SC Huda Project SRL

Această societate a formulat apel în cauză raportat la apelul declarant de ICDPP împotriva unei încheieri interlocutorii, prin care judecătorul Curții de Apel

Braşov, a respins cererea ICDPP de instituire a unui sechestru asigurator pe terenurile aparţinând acestei societăţi, fiind terenuri ce provin din fosta Fermă Băneasa.

Suntem de acord cu solicitarea apelantei Hoda Project de respingere a apelului ICDPP, deoarece: *pe de o parte* acesta este nemotivat şi *pe de altă parte* împotriva unei astfel de încheieri nu există o cale de atac prevăzută de lege.

Din punctul meu de vedere ICDPP puteasă reiteraze cererea de instituire a sechestrului chiar şi în apel, dar având în vedere caracterul insesizabil al terenului proprietate publică, nici nu se putea institui sechestru asupra lui.

10. Tal Sielberstein – acesta şi-a retras apelul declarant, dar vis-a-vis de susţinerea apărării acestuia, care solicit instanţei de apel să aibă în vedere o adresă a poliţiei de frontieră cu intrări-ieşiri din ţară, pentru inculpatul pe care îl apără, din care ar reieşi că Tal Sielberstein nu ar fi intrat şi ieşit în acea perioadă din România răspundem – *pe de o parte*, acesta putea să intre în ţară anterior şi să iasă ulterior, deci proba prezentată este incompletă (vizează doar o perioadă limitată de timp, în care inculpatul ştia că nu are cum să figureze cu intrări-ieşiri), *pe de altă parte*, inculpatul este om de afaceri România şi Europa, aşa cum rezultă din propriile declaraţii, dacă acesta este şi cetăţean al unei ţări UE (în speţă posibil cetăţean francez) şi a intrat în spaţiul European, printr-o altă ţară membră, nu avea nevoie de viză la frontier cu România şi nici nu ar fi trecut în evidenţele poliţiei de frontieră.

Vă solicităm să aveţi în vedere faptul că prezenţa acestuia în perioada indicată la ICDPP (2-26.09.2008) a fost probată cu recunoaşterea din planşe foto realizată de organul de urmărire penală cu martorul Oancea Florin, martor care în prima fază a descris inculpatul cu toate semnalmentele pe care şi le amintea, iar ulterior când i-au fost prezentate şase fotografii l-a recunoscut pe Tal Sielberstein.

10. Roșu Robert Mihăiță

Inculpatul și-a retras apelul dar vom răspunde punctual la 3 din criticile acestuia.

a) Apărarea critică faptul că nu i s-ar putea reține vreo complicitate la faptele de abuz în serviciu acestuia, deoarece activitatea sa de a asigura prezența la punerea în posesie a terenurilor retrocedate, a unui avocat din cadrul SCA TZA este *ulterioară* hotărârii Comisiei Județene și a hotărârii Consiliului de Administrație al ICDPP, prin urmare fapt asta nu ar putea fi complicitate la abuz în serviciu.

Răspuns: - este adevărat că hotărârile Comisiei Județene în cazul în cazul Pădurii Snagov sunt anterioare punerii în posesie, dar și punerea în posesie de la Snagov este anterioară emiterii celor două titluri de proprietate ori infracțiunea de abuz în serviciu este o *infracțiune de rezultat* și *rezultatul s-a produs la momentul transferului dreptului de proprietate*, ori dreptul de proprietate de transferă prin *emiterea titlurilor*, nu la momentul adoptării hotărârilor. Punerea în posesie s-a realizat la data de 26.06.2007 pentru 10 ha, titlul aferent s-a emis la data de 07.08.2007, iar punerea în posesie pentru 36,78 ha s-a realizat la data de 15.08.2007, iar titlul aferent s-a eliberat la data de 31.08.2007.

În ceea ce privește Ferma Băneasa punerea în posesie a avut loc în aceeași zi cu emiterea titlului de proprietate, respective 26.09.2008.

Prin urmare, actele de ajutor date de inculpat sunt *anterioare și concomitente*, deci îndeplinesc condițiile prev. de art. 48 Cod penal, respective art. 26 Cod penal din 1969.

b) apărarea mai susține că la întâlnirea cu martorul Vasiliu Adrian inculpatul a avut o atitudine pasivă și nu a participat la discuție.

Răspuns: - faptul că inculpatul nu a participat la discuții nu îl absolvă de răspunderea penală, deoarece chiar dacă nu a participat la conversație a luat la

cunoștință de existența Deciziunii nr. 1/1941 și a ascuns autorităților existența acesteia.

În ceea ce privește lipsa semnăturilor judecătorilor de pe Deciziunea 1/1941, solicităm instanței să aibă în vedere nu doar art. 133 din Codul procedură civilă în vigoare în 1941, la care se referă apărarea, ci și art. 134.

Din punctul nostru de vedere copiile la care se referă art. 133 sunt copii conforme cu originalul sau legalizate ori Deciziunea 1/1941 reprezintă o copie simplă.

Totodată, vă solicităm să aveți în vedere faptul că această deciziune apare și în procesul verbal din 1943, proces verbal care poartă semnătura celui care la întocmit.

*

*

*

Pentru toate aceste motive, vă solicităm admiterea apelului nostru astfel cum a fost el formulat și completat, admiterea apelului RNP ROMSILVA și respingerea apelurilor declarate de inculpați ca nefondate.

